

La festa de Sant Antoni Abat és a les portes

En aquesta edició de Sant Antoni s'inaugura una nova Casa des Trui, al carrer de Sa Sorteta número 32, casa del nou Obrero Pere Josep Gil, nou en el càrrec en substitució de l'amo en Jaume Gil, de grata memòria i traspasat fa mig any. L'any passat també era any d'estrena. Així els dos itineraris s'obrin a un futur que desitjam ple d'encerts. Que sigui per molts d'anys.

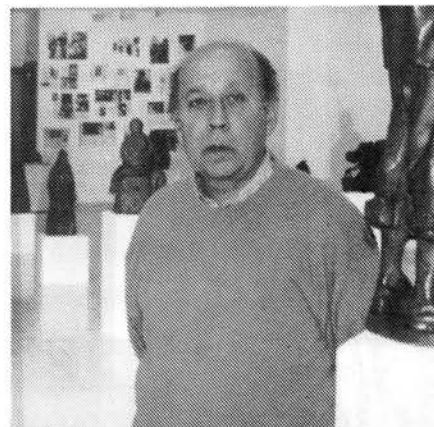
Pelegrins

Quatre joves d'Artà han culminat una caminada de 700 km a través del Camí de Santiago, que començaren a Puente la Reina, a Navarra.

Esports

Esports en declivi, esports emergents. Tot un canvi que ha produït un increment substancial de la pràctica esportiva en moltes modalitats.

Pere Pujol

Una nova exposició de Pere Pujol, ara a Manacor, al nou Palau de la Premsa. Tres anys de producció que en principi s'havien d'exposar a Palma.

Sant Antoni ja s'acosta...

Tot torna ser a punt i com de costum tot anirà bé perquè els artanencs així ho pacten cada any sense necessitat de més coverbos que l'arribada del moment. Faci el temps que faci, Sant Antoni serà celebrat intensament i col·lectiva pel poble. Cadascú des del lloc i forma que més li plagui i donant-nos a la participació, sabrem mantenir la tradició de tants d'anys.

Una tradició que enguany pren una nova dimensió. L'entrada a l'Obreria d'un Obrero jove com és en Pere J. Gil, després de la sobtada i luctuosa pèrdua de l'amo en Jaume, completa una inesperada renovació que els esdeveniments dels darrers anys han obligat. Els cinc depositaris del protagonisme de la festa són ara veritablement joves. La seva edat i el seu coneixement de l'esperit de la festa ha de permetre una llarga continuïtat que tots desitjam, ells els primers, que sigui fructífera.

Que per molts d'anys poguem cantar el Visca Sant Antoni!

Crisi?

L'enquesta d'aquest número fa pensar si la millor sortida per a la crisi és saber-s'hi adaptar. Sembla que els nostres empresaris, modestos certament, comencen a veure la sortida a una contracció del mercat que dura de fa massa temps. Ningú no sembla massa optimista, però tampoc ningú no és pessimista.

No creguem tampoc que l'enquesta sigui més que indicativa: no hi ha tots els sectors i n'hi faltarien alguns d'importants, com per exemple el dels treballadors d'hosteleria. L'evidència que tot, a Mallorca, depèn en darrer extrem de la temporada turística es torna a fer evident un cop més. Si bé els entrevistats no ho demostren explícitament, sí que parlen de les conseqüències benéfiques de la passada campanya i de les bones perspectives per a enguany.

Hi faltaria també una mirada directa sobre un altre dels sectors que arrastren l'economia, tot i que a remolc del turisme. Ens referim a la construcció. Un detall pescat de casualitat: les obres a realitzar a l'Hospital, per un valor de més de setze milions de pessetes, no sembla que hagin tengut un excessiu atractiu sobre els constructors artanencs si ens hem de fiar per la quantitat d'ofertes presentades a pocs dies d'acabar el termini. O no hi ha problemes de feina o l'oferta no és interessant. Sigui una o sigui l'altra, la crisi sembla que comença a afluir.

Si aquesta tendència que s'apunta es confirmés dins el 94, constituïria una de les millors notícies dels darrers anys.

Esport a la carta

"L'important és que el ventall per triar s'ha ampliat i això ha revertit en un major nombre de practicants a nivell global, pràctica, aquesta, que ha engegat una dinàmica social dins el nostre poble més rica i, sobretot, més sana". És la conclusió de l'informe que publicam sobre els

canvis en els esports: una perfecta síntesi del que més interessa destacar d'aquests canvis que per a alguns resulten dolorosos pel que es perd de tradició.

Aquesta dinàmica, que des de **Bellpuig** intentam seguir de prop, s'ha de contemplar des de la perspectiva adequada, que no és altra que la del practicante. Si en vint anys han crescut els esportistes actius, el canvi haurà estat per bé. I és clar que aquest increment s'ha produït, i no de forma escassa. La quantitat de gent que ha respost a l'oferta obliga a concloure que mai no havia estat tan bé la situació esportiva a Artà. Fins i tot hi ha figures que prometen en àmbits de la competició formal.

Hem dit "gent que ha respost a l'oferta". Potser hauria estat més just mudar l'orientació i dir gent que ha provocat una oferta. Na Caragol, emblema del canvi, no ha estat el caprici de ningú. Ni que a partir de la seva entrada en funcionament s'hagi creat la resposta. L'element dinamitzador ha estat l'existència prèvia dels esportistes.

No cal oblidar l'enorme quantitat de persones que de manera voluntarista i superant dificultats d'instal·lacions poc adients o inexistents, han anat creant uns hàbits d'esports que si han esclatat quan les instal·lacions ho han permès ha estat precisament per aquesta sembra anterior. L'esplèndida realitat de l'extensió de la pràctica esportiva va néixer en aquestes persones que foren capaços de fer esport en condicions no tan favorables com ara. Seu és el mèrit principal.

BELLPUIG

ARTÀ

Revista quinzenal

Num. 489, 15 gener 1994

Redacció i Administració:

Rafel Blanes, 10 - Artà. Apartat n° 96

Tel. i FAX 83 50 33 (contestador automàtic)

Dipòsit legal: PM 57-1969

Imp.: Tirrena S.A. (Manacor)

c/ Pintor Gris, 2 tel. 55 52 12

Redacció:

J. Adrián, J. Amorós, G. Bisqueria, A. Esteva, J. Esteva, A. Genovard, S. Ginard, J. Morey, F. Munar, C. Obrador, R. Pérez, M. Santandreu, A. Vives.

Col·laboració:

M. Dalmau, M. Gelabert, P. Ginard, B. Jaume, M. Mestre, A. Muñoz, A. Picazo, J. Sureda, B. Tous, P. Vicens.

Administració: G. Bisqueria. Tf. 836288.

Bellpuig no es responsabilitza del contingut dels articles que van firmats. No garanteix la publicació d'originals no demanats ni es compromet a donar-ne explicacions.

Bellpuig surt dos cops cada mes llevat dels extres de Sant Salvador i de Nadal.

Els artanencs hem passat del plat únic a la carta variada.

L'ESPORT DINS ARTÀ, UNA SITUACIÓ CANVIANT

Redacció.-Amb només una dècada, l'esport artanenc a passat de tenir el futbol com a màxim exponent, a tenir un floret d'esports l'auge o la consolidació dels quals ha suposat un repartiment tant de practicants com d'aficionats. Si abans Ses Pesqueres era l'únic reclam per a l'aficionat esportiu artanenc, ara, un seguit de circumstàncies que volem tractar en el següent informe, han fet que l'esport rei per autonomia passàs a ser, dins el nostre poble, una activitat més entre d'altres que, per pes específic, res li tenen a envejar. Els temps han canviat i, amb ells, la gent i els gustos de la gent.

Diumenges capvespre. Multituds a peu i en cotxe cap a Ses Pesqueres. L'ascens. Eufòria col·lectiva. El C.D. Artà a tercera divisió i el poble volcat en l'equip. Qui no recorda aquells capvespres? Qui no recorda els enfrontaments contra el Badia, o el Mallorca, o el Manacor...? No teníem altra cosa. Però va ser arribar al màxim per, a poc a poc, desinflar-se i anar devallant escalons cap a les categories inferiors per trobar-se actualment en una situació crítica mala de redreçar. Eren altres temps sens dubte. D'aquells any a l'actualitat, el panorama esportiu

artanenc ha canviat ferm. Abans no hi havia res més que futbol i ara podem parlar d'altres esports, uns en auge, altres en declivi i altres que, tot i esser minoritaris s'han consolidat gairebé del tot. Això sí, és evident que cada un d'ells respon a perfils diferents pel que fa als seus practicants i als seus incondicionals, que també n'hi ha.

ESPORTS EN AUKE

Sense cap mena de dubte, un factor clau a l'hora de parlar del canvis que han afectat el fenomen esportiu al nostre poble el trobam al barri de Na Caragol i, més concretament, en les instal·lacions que duen aquest mateix nom. La inauguració del poliesportiu

municipal marcarà, sens dubte, un punt i a part en la història de l'esport artanenc. Poder comptar amb unes instal·lacions com aquestes ha suposat que esports com el bàsquet o el futbol-sala s'hagin convertit en dues alternatives que gaudeixen d'un nombre més que considerable de practicants. És cert que es tracta d'esports que ja comptaven amb unes aficions i uns practicants que de mica en mica anaven en augment, però l'avantatge de poder-los practicar en les condicions ideals que requereixen ha estat fonamental. De fet, en poc més d'un any de poliesportiu, les escoles esportives de bàsquet des de fa mesos i les de futbol-sala recentment, manegen centenars de nins i nines que s'inicien en aquestes modalitats d'una forma regular i constant. El cas del bàsquet ha estat realment espectacular. Els recursos humans primer i les condicions materials després han permès passar de dos equips competidors en les categories sènior, a tenir-ne quatre més en les categories inferiors que des de fa dues temporades realitzen una intensa activitat esportiva però, el que és més important, de caràcter formatiu (els intercanvis establerts amb equips de prestigi de Catalunya en són una mostra clara i els resultats ja es palpen).

Quant al futbol-sala, es tracta d'un esport que arreplega uns dos cents competidors si comptam el

MOTOS-BICICLETES

COMERCIAL SANSALONI

c/ fondo nº 5 - tel. 83 62 93 - ARTÀ

nombre de jugadors que participen en el torneig que es ve duent a terme des de fa dos anys. La participació en aquesta competició és nombrosíssima i això ha fet que el futbol se'n ressentís: el "futbito" suposa menys sacrificis que el futbol i la seva pràctica en un pavelló cobert suposa una comoditat fins ara desconeguda. Aquesta novetat ha fet que molta gent s'hi hagi abocat gairebé en exclusivitat.

ESPORTS EN DECLIVI

El futbol, dels canvis succeïts durant aquesta dècada, n'ha estat el gran perjudicat. Si bé el futbol de base -el C.E. Avance- mantén la flama d'aquest esport amb uns èxits reconeguts per tots i l'equip juvenil del C.D. Artà se'n proveeix, les expectatives oferides pel primer equip no poden ser gaire esperançadores. Tanmateix, la desconexió entre la pedrera i l'equip superior no ha contribuït gaire a que les coses fossin d'una altra manera al llarg de tots aquests anys. Però les causes del descens general en què es troba el futbol "gran" artanenc semblen diverses i variades. Tothom coincideix que l'anomenat futbol de pobles s'ha enfonsat. De mostra està que als pobles de veïnat succeeix el mateix i, si aguanten, és a força de molts de sacrificis i, sobretot, excessos d'ordre econòmic que no duen camí de ser eterns. D'altra banda, l'oferta televisiva d'aquest esport s'ha multiplicat i és d'una qualitat

molt superior, tant pel nivell que s'ofereix com per les condicions en què el televident el pot veure. La gamma d'esports amb possibilitats de ser practicats a Artà -i a altres llocs- també a fet que el futbol deixàs de ser l'única carta per escollir. Que molts de jugadors triïn el futbol-sala o el bàsquet o d'altres n'és una prova. Siguin quines siguin les causes -alguns han donat també la culpa a l'oblit en què l'Ajuntament té les instal·lacions de Ses Pesqueres, gairebé "tercermundistes", diuen-, la veritat és que les coses han vingut així però no d'una manera casual. De fet, són molts els que coincideixen en que gustos i circumstàncies -cadascú posarà al davant allò que li sembli més adient- han canviat i que per restablir-se de nou l'ordre que imperava un temps hauran de passar

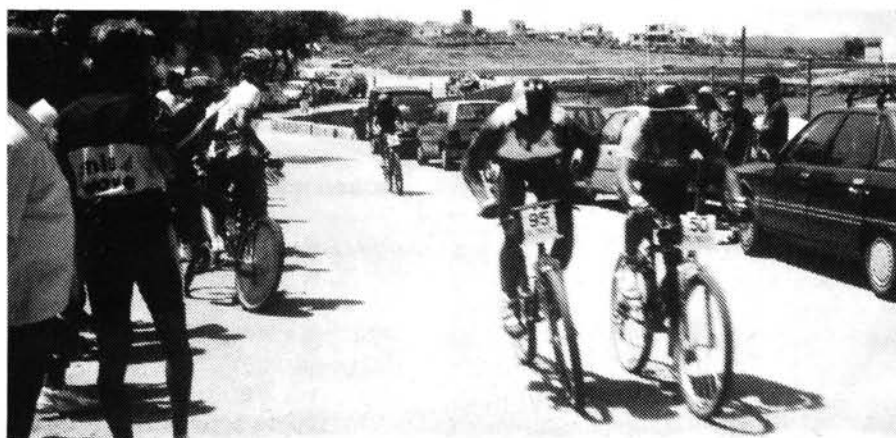
uns anys i hauran de canviar moltes coses.

Un altre esport que, malauradament, no ha tingut continuïtat pel que fa a la formació de nous practicants ha estat el volei. L'equip que aquestes darreres temporades ha competit en tornejos de caràcter comarcal compta gairebé amb els mateixos jugadors que crearen el primer equip de volei dins Artà. És cert que hi ha hagut noves incorporacions, però al final sempre han hagut de ser els membres fundadors el qui han estirat el carro i sembla que aquests en comencen a estar cansats, d'això. Entretant, el planter no es renova i la regeneració es veu difícil, cosa que, d'altra banda, és fonamental.

Un altre esport que mai no ha arrelat a Artà de forma definitiva ha estat el tennis. La seva pràctica fins fa poc ha estat esporàdica i fluctuant. Si bé sempre hi ha hagut practicants, aquests sempre l'han practicat com si d'una activitat lúdica es tractàs. La competició no ha sobrepassat mai el caràcter local i són pocs els exponents artanencs que superen aquest nivell. Curiosament, però, des de fa dos anys existeix una escola de tennis per a nins i nines que fa pensar en un futur més optimista del que es veia fins ara i sembla que la seva implantació definitiva no es farà esperar.

ESPORTS CONSOLIDATS

A part dels esports que van en augment ja esmentats, se n'haurien d'afegir uns quants que, si bé no creixen ostensiblement, tampoc no minven, la qual cosa els converteix, després de molts d'anys d'activitat dins el poble, en esports consolidats de totes totes. L'Hípica i les bicicletes en serien dos exemples vàlids tot i la seva particular realitat. Pels cavalls a Artà és sabut que sempre hi ha hagut una gran afició. A més, els seus practicants s'han caracteritzat per una constància i una perseverància envejables tot i moure's dins unes aigües no sempre calmes. La

LLISTA DE NOCES

ELECTRODMÈSTICS

JUGUETERIA

Comercial Sansaloni

OBJECTES REGAL

C/ RECTA, 2 TEL. 83 62 93 - ARTÀ

fundació del Club Hípic va donar fermesa a un esport en què experiència i joventut van ara més que mai de la mà i sempre podem comptar dins l'alta competició balear nombrosos exemplars artanencs amb bones marques -algunes excel·lents-. Es tracta d'un esport que s'ha anat adaptant als canvis sense estridències i d'aquí la seva bona marxa. Pel que fa a aquest aspecte, del ciclisme no en podem dir el mateix. Si bé l'afició a les bicicletes es mantén, el nivell de competició pel que fa als corredors artanencs ha disminuït. Tot i comptar amb practicants fidelíssims i ampliar la plantilla del Club amb algunes incorporacions joves, l'alta competició només l'exerceixen uns pocs -mentió a part d'un prometedor Miquel Alzamora-. Les sortides per rodar cada setmana són asidues, però les participacions per equip o individuals en competicions de caràcter comarcal i provincial no són tan nombroses. La pràctica del ciclisme a Artà ha sofert un canvi de mentalitat, bé pels corredors que el practiquen, bé per les circumstàncies que actualment envolten el món de la bicicleta a nivell provincial o nacional. Tot i això, el Club Ciclista Artanenc segueix essent una entitat reconeguda i activa dins el poble els membres de la qual es deixen veure sovint per les nostres carreteres amb l'uniforme corresponent.

Seria just també, incloure dins aquest apartat altres esports que tot i no deixar-se veure tant ni estar tan difosos, gaudeixen dels seus incondicionals des de fa temps. Aquests podrien ésser el judo i el karate. Tots dos compten amb un respectable nombre de practicants que, sense escatimar esforços, han aconseguit fer-se un lloc en les competicions comarcals, provincials i fins i tot nacionals. No esmentarem peces perquè no és el propòsit, però prou que els seus màxims exponents s'han fet notar entre nosaltres. La gimnàstica és també un d'aquests esports que,

gràcies a la formació oferida per l'escola esportiva creada fa dos anys i dirigida sobretot a l'edat escolar, compta amb un alt nombre de joves practicants que ja han donat mostres de la seva vocació en aquests afers. Són casos semblants, encara que en menor grau, esports com la natació (amb joves promeses) o l'atletisme. Curiosament, aquest darrer es troba amb un grup de corredors que han assolit metes molt meritòries pel poc temps que fa que s'hi dediquen, però que competeixen amb clubs que no són d'Artà. Aquí sí que per ventura caldria analitzar la demanda d'una possible escola formativa en pro de la pràctica d'aquest esport.

ESPORTS EMERGENTS

Tal i com hem classificat els diferents esports que es practiquen a Artà, seria injust no fer menció d'altres pràctiques esportives que, d'un temps ençà, esdevenen cada vegada més practicades. D'aquí que els anomenem "emergents", donat que la seva pràctica és cada cop més plausible. La modalitat ciclista de la "mountain-bike" en seria un exemple clar. La classificam al marge del ciclisme tradicional en tant que la seva irrupció d'uns anys cap aquí pot classificar-se d'acollida excepcional. Són molts els que la practiquen i sovint en podem topiar que tresquen per les nostres muntanyes. De fet, ja s'han organitzat competicions en què la

participació ha estat sorprenent. Sens dubte es tracta d'una modalitat ciclista que compta amb molts de seguidors.

Altres esports no tan trepidants com la "mountain-bike" però sí amb tanta o més precisió de moviments, físics i mentals respectivament, serien el tennis de taula i els escacs. Del primer no fa gaire que se'n constituï una escola esportiva dirigida pels qui han estat les primeres espases en aquest esport dins Artà. Del segon, fa prop d'un any que es fundà de nou un club d'escacs amb socis molt joves conduïts per alguns jugadors que han competit a alt nivell i que garanteixen la continuïtat del joc del tauler.

ESPORT AL CAP I A LA FI

Així doncs, la situació respecte de fa uns anys, certament ha canviat. I el canvi, malgrat la baixada d'alguns esports, ha estat positiu en tant que l'oferta s'ha vista ampliada. De fet, el que no era normal era el monopoli gairebé total i absolut d'un sol esport. El repartiment de papers també ha suposat el repartiment de les aficions i tot s'ha equiparat. Sigui com sigui, l'important és que el ventall per triar s'ha ampliat i això ha revertit en un major nombre de practicants a nivell global, pràctica, aquesta, que ha engegat una dinàmica social dins el nostre poble més rica i, sobretot, més sana.

ESTANC CAN CABRER
4ª generació

gran sortit d'articles de fumador

CAZA Y PESCA
CABRER

Pau Cabrer Mestre

Ant. Bienes, 30 - Tel. 83 60 94 - ARTÀ

Sant Antoni 1994

L'Obrer nou s'estrena

Redacció.- La novetat més important de la festa de Sant Antoni d'enguany, i no és petita, és que el nou Obrero, Pere Josep Gil Fuster, substituït del difunt i recordat Jaume Gil, durà el trull. La resta d'elements que constitueixen la festa són a punt per fer que, com de costum, resulti la més lluïda de tot l'any.

Pere J. Gil

El nou Obrero es troba molt animat, per una part perquè duia molts d'any de col·laboració i per l'altra perquè la festa es fa tota sola. Ens ha facilitat el programa que publicam i que, segons que ens confessa, en relació a l'any anterior només varia l'adreça de la casa del trull i els dies de la setmana i poca cosa més. Enguany sí que hi ha una petita modificació i és que la sortida cap a Completes serà

a les 18:45 hores per poder-les començar puntualment a les 19:00 a l'església.

Enguany serà el segon any consecutiu en què la capta del dissabte del dia del sant no passarà per les escoles a recollir els al·lots ja que no hi ha escola.

També està previst que en el ball de bot del dia de Sant Antoni es reti un homentage a l'amo en Jaume Gil, mitjançant el lliurament d'una placa d'agraïment a la seva família.

L'Ofici Major serà presidit per Mn. Jaume Cabrer, Canonge de la Seu i antic vicari d'Artà, que també dirà l'homilia.

Antoni Ginard Cantó

Cent cinquanta són les cançons que formen S'Argument del 93 que, com de costum, ha compost n'Antoni Ginard Cantó, Butler. No cal dir que ha respectat

escurpulosament l'estructura tradicional dels temes. Amb tot hi ha un punt que cridarà l'atenció: la tradicional diatriba contra els joves i els seus usos i costums pretensament llicenciosos és enguany una amorosa invocació al seny i a l'enteniment. Si haguéssim de triar una cançó d'entre el conjunt, seria precisament una d'aquestes. Llegiu-la com a primícia, naturalment amb permís de l'autor:

*També es pares en sa nit
quan voltros sou per defora
qualque mare resa i plora
anc que estigui dins es llit.
Son pare fa s'adormit
esperant que arribeu d'hora.*

Però la principal novetat és la dedicatòria. S'Argument s'obri amb una recordança emocionada per l'Obrero traspasat, l'amo en Jaume Gil.

POMPAS FUNEBRES ARTANENSES

Ada. Ferrocarril, 33 - Artà

Para avisos y preavisos: tels. 56 30 96 y 56 39 34

NOCTURNOS Y FESTIVOS

Sant Antoni Abat

Programa d'actes que es desenvoluparan els
dies 16 i 17 de gener de 1.994

Dia 16 de gener de 1.994

A les 9h. (matí):

Tradicional capta pel poble, amb acompanyament de la música, dimonis i de l'Agrupació «Artà, balla i canta», i tamborers de Na Caragol.

A les 18:45h:

Completes.- Sortida de Ca l'Obrer, carrer de Sa Sorteta, 32, per assistir a la Celebració a la capella de Sant Antoni. L'acompanyada a aquest acte serà il·luminada amb bengales i amenitzada per la MUSICA i els DIMONIS. En sortir hi haurà repicada de campanes i al final es tiraran coets.

L'Obreria del Sant convida, amb particular insistència, tot el poble -homes, dones, al.lots i al.lotes- a aquesta acompanyada per a cantar tots plegats les cançons típiques de Sant Antoni, mentre pujam al temple parroquial i a davant la capella del Sant.

L'Obreria recomana que durant l'acte de COMPLETES i a dins l'església es guardi silenci per tal de dignificar el més possible aquest acte.

A les 19:30h:

Encesa de tots els foguerons
Es recomana, per favor i per la festa:

No amollar coets ni bombetes durant aquests dies

Dia 17 de gener de 1.993

A les 9:30h. (matí):

Començament de la cavalcada.

A les 10:45h. (matí):

Aplegament en es Coll de n'Abrines i sortida de l'Acompanyada per anar en es beneir.

Mentrestant, el «Club Columbòfil Artanenc» amollarà coloms missatgers.

A aquest acte poden prendre-hi part tota casta de bestiar muntat, enganxat, o en estols, amb aquest ordre: Obreria, bísties d'os, bísties enganxades a cabriolet i a carrosses, tractorets, tractors grossos, camionets i camions grossos.

Tots els qui vagin a la cavalcada conduint bísties muntades o enganxades, seran obsequiats amb un número dels premis especials per al bestiar.

Les carrosses participants

han de ser típiques de la nostra pagesia, antonianes i dignes de la festa. D'altra manera seran excloses de la cavalcada i acompanyada.

A les 12h. (matí):

Al temple parroquial. Ofici Solemne. Celebrat per Mn. Jaume Cabrer, Canonge de la Seu i antic vicari d'Artà. Es ballarà l'Oferta.

A les 12:45h. (matí):

Refresc ofert per l'Obreria a sa casa d'es trui que enguany serà a Ca l'Obrer En Pere Pep Gil. C/ de Sa Sorteta, 32; on es cantarà s'Argument compost pel glosador: Antoni Ginard Cantó, àlies Butler.

A les 20:30h:

Ball obert a la Plaça del Conqueridor, organitzat per «Artà balla i canta». Obriran la ballada popular els nostres dimonis.

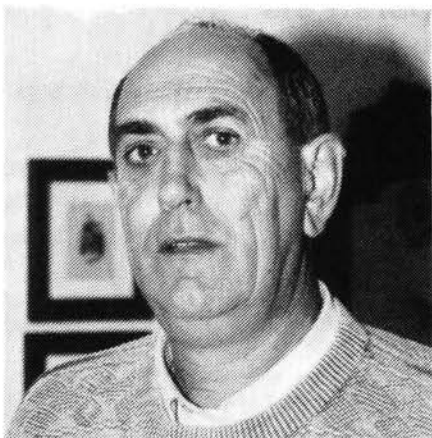
CONSULTORI MÈDIC

Clínic Artà

**MEDICINA GENERAL
REUMATOLOGIA
CIRURGIA
DIETÈTICA
REVISIONS MÈDIQUES GENERALS (cheques)
GINECOLOGIA
PEDIATRIA
CERTIFICATS carnets d'armes
i de conduir**

c/ Clutat, 39 - tel. 83 62 37
07570 - Artà

Què pensau del 93 des de la vostra perspectiva empresarial?

Joan Gili Danús

Som una empresa petita amb poc personal i des de sempre ens hem estimat més servir obres petites però segures. En el 93 ha minvat la feina, però això és més normal que no el que passava els darrers anys. Si mantenim l'activitat d'ara, no haurem de cercar gent de fora. Qui fa obres ara procura estar al corrent de pagaments, el problema són el de temps enrera. Crec que les empreses petites no tendran massa problema per mantenir-se, la recuperació dels darrers mesos encoratja una mica

Miquel Roig Cladera

El 93 tengué un començament bastant dolent i la gent estava molt desanimada. De l'abril ençà i per la bona temporada turística la cosa es va compondre i la construcció es recuperà bastant. Durant tot l'any hem mantengut el mateix ritme de producció i el mateix personal. El canvi de la pesseta ha afavorit l'exportació i això ha provocat un cert retard a l'hora de servir les comandes. Si les previsions turístiques pel 94 es compleixen la cosa pintarà un poc millor que en el 93.

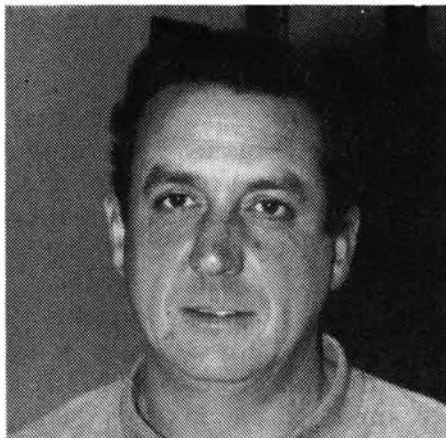
Josep Alzina Piris

Ha estat semblant al 91 i 92 en el ritme de feina. Després del boom la feina baixa, s'estabilitza. Ara feim més feina per a particulars. Les feines grosses no són tan segures, s'estiren molt els pressuposts, costa més cobrar i l'experiència demostra que han enterrat moltes d'empreses. Personalment pens que per als particulars la crisi ha estat més psicològica que real. El canvi de la pesseta ha influït en el preu de la fusta. Mai no saps què passarà però les perspectives tendeixen a millorar.

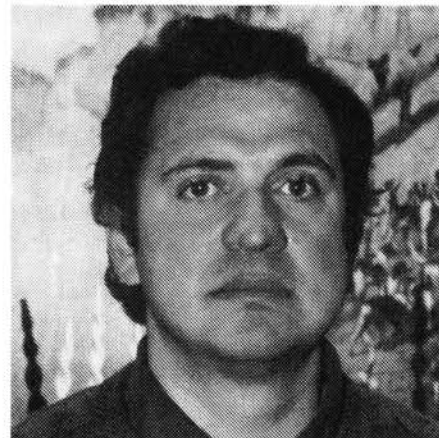
Xisco Obrador Servera

Les vendes han estat inferiors al 92, però no ha estat tan dolent com semblava. La classe de feina ha canviat bastant i pràcticament han desaparegut les feines de la vorera del mar, en canvi han augmentat les de dins el poble i sobretot les de fora vila. Això ens ha suposat treballs de menys envergadura, però el que hem perdut en facturació ho hem guanyat en tranquil·litat. Ara les previsions de feina són a més curt plaç. Tant en èpoques de crisi com de bonança, el nombre d'impagats és el de sempre.

Mateu Ferrer Sureda

No ha anat tan malament com pensàvem per la bona temporada turística, però els resultats encara no són definitius. Ara no es fan hotels nous, sinó renovacions i en aquestes feines hi encaixam bastant bé. A Artà les obres a foravila són el mercat més important. Ara és un poc delicat embarcar-se en obres grosses. Hem tenguut males experiències i val més fer feines petites i segures. De l'any 94 no esper moltes novetats perquè una bona temporada no és suficient per recuperar-se.

Joan Bisquerra Alzina

No me n'he temut de la crisi i el meu ritme de feina ha estat el mateix que anys passats. Sempre he tenguut més feina de la que podia atendre. En el 93 he augmentat el consum de ferro respecte al 92. La feina d'estructures ha baixat molt, però a mi realment no m'afecta gaire. Ara en faig una amb un altre taller de Manacor. Aquests darrers anys i a causa de l'excés de feina que hi havia, algunes empreses inflaven molt els preus i donaven mal servei. Ara han estat les primeres que se n'han donat compte.

Ja hem passat un any més la major part de les festes d'hivern, Nadal, Cap d'Any i els Reis.

Com tenim per costum intentarem donar un petit repàs als acte més rellevants d'aquestes festes tan celebrades per tot el poble, segons sempre el nostre punt de vista i bastantes opinions de la gent.

La vispera de Nadal, molta gent va assistir a les tradicionals maitines per celebrar la venguda del Nin Jesús. Va ser un acte molt participat i solemne. Altres, bé en família o amistats degustaren d'un bon sopar a casa o a qualche restaurant. El dia de Nadal no va faltar a les nostres cases el dinar de Nadal, un encontre de les famílies que mutuament es desitgen els molts d'anys. L'horabaixa es va celebrar a Sant Salvador el ja tradicional betlem vivent, organitzat per "Artà balla i canta" i que de cada any es supera tant en més escenificacions com en participació, i molta gent ho va presenciar i admirar.

Arribats a la Nit Vella de Cap d'Any, la gent espera el pas a l'any nou de moltes actituds. Un grup bastant nombrós, esperaren les campanades baix el campanar de l'església i destaparen molt de vi i xampàn, amèn de l'obsequi que l'Ajuntament regala cada any als assistents. L'alegria i la disbauxa va ser monumental. Altra gent, la majoria s'escampa arreu dels restaurants i després d'un bon sopar (?), ballen festejen l'entrada del l'any que acabava de començar.

Maldement enguany es parla de crisi, i que realment n'hi ha, la gent va fer més o manco com els altres anys, així mateix ja triam el local on és més baratet i els restaurants, que tampoc són "mancos" també abarataren un poquet el cost i així tothom content.

Així arribarem a la vispera dels Reis. Com cada any vengueren d'Orient encapçalats per la màgica estrella, seguida de tres monumentals carroces, una de juguetes i els tres Reis muntats a cavall i guiats pels seus corresponents pages. Pensam que enguany ha estat la cavalcada més vistosa des de fa anys. Les carroces, una representava un gran castell amb la seva princesa, una altra plena de nanets i bolts i l'altra representava un graciós "tio vivo" el qual feien envoltar un grapat d'al.lotets.

Arribada la comitiva a la Sala, pujaren els reis al balcó acompanyats del batle, el qual després de donar-los la benvinguda els entregà

la clau mestre que obri totes les cases del poble. A continuació, els reis feren un petit discurset, dient que malgrat la crisi, venien carregats de juguetes, perquè els al.lots artanencs així s'ho mereixien. Llavors escamparen caramels i entregaren kes juguetes als al.lots damunt el cadafal.

Segons opinions reals, enguany s'han gastat més diners entre els Reis i el Papa Noel que anys

anterior. Benvinguda crisi.

Sols ens queda fer arribar l'enhorabona als APAS dels 3 col.legis d'EGB, per la gran feinada feta perquè la coalcada sortís lluída, cosa que aconseguiren. Per a molts d'anys.

Remès.

Judici

El passat dilluns dia tres de gener es tornà recuperar la Sala de Justícia d'Artà amb la celebració d'un judici de faltes. Com **Bellpuig** ja havia publicat en números anteriors feia molts anys que no se'n celebraven a la nostra vila.

Aquest primer judici de faltes començà a les desset hores al saló de sessions de l'Ajuntament, amb poc públic, i va ésser molt ràpid a causa de la incompareixença de l'acusador. Un cop començada l'audiència pública, el Sr. Jutge va realitzar una sèrie de preguntes a la part acusada i, als pocs minuts d'haver-se iniciada la sessió, el jutge la donava per conclosa.

Estrena de «Fila 7»

Amb gran afluència de públic el grup de teatre Fila 7 va estrenar l'obra de Molière «El metge a garrotades». Les representacions varen ésser el dissabte 18 i el diumenge 19 del passat mes de desembre a les 21 i 19 hores respectivament pel que fa a l'estrena, i una altra funció el dia 2 de gener.

Els decorats varen ésser dissenyats per Josep Forteza i el vestuari fou confeccionat pels mateixos actors.

Tot i no ésser actors professionals, els components del grup supleixen aquesta vicissitud amb un magnífic "savoir fer" damunt l'escenari.

NOTA D'ATENCIÓ

L'obreria de Sant Antoni recomana per bé de tots i de la festa, no tirar coets ni bombetes els dies 16 i 17, festes de Sant Antoni.

També agrairia que durant l'acte de les Completes del dissabte de Sant Antoni, es guardàs el màxim de silenci possible per tal de dignificar la cerimònia.

També demanariem que els motius de les carrosses siguin típics de la festa de Sant Antoni.

Moltes gràcies per endavant.

Necrològica

Jaume Bisquerra Ferragut, policia municipal

Després d'una llarga i devastadora malaltia, dia primer de gener va morir en Jaume Bisquerra Ferragut, degà dels policies municipals d'Artà. El seu traspàs, no per esperat deixà d'afectar tots els qui el coneixien, que és tant com dir els que l'apreciaven.

El dilluns de Sant Antoni s'haurien completats trenta-un anys des que entrà a l'Ajuntament, com a ordenança. Al cap d'uns anys es convertiria en policia municipal i des de la jubilació del seu company Joan Lluís, es va ocupar de la Colònia de Sant Pere. En aquesta dilatada trajectòria professional en Jaume es va guanyar l'estima de tothom. La seva serenitat en l'exercici de la seva funció li permetien aconseguir la delicada tasca de complir sempre a gust de tothom. Callat, sempre a punt i amatent, "era un home de la casa" com ha manifestat a **Bellpuig** el Batle Pastor. Els qui tenguieren la fortuna de ser companys seus, la tenguieren també de tenir-lo per amic. La seva pèrdua, sense oportunitat de fruit d'una merescuda jubilació, ha estat una més de les dures realitats que tots els humans solem trobar-nos desitjats en la vida. El record per a una bona persona ens haurà de consolar de la seva absència.

El nostre condol per a tota la seva família.

Agraïment

La família del difunt Jaume Bisquerra Ferragut, dona les més expressives gràcies al poble d'Artà en general i també a La Colònia per la massiva assistència a les exèquies i funeral.

També a totes les atencions del personal de l'Ajuntament i en especial als seus companys els policies municipals (tant en actiu com jubilats), pel seu comportament tant a casa com a tots els actes del condol.

A tots ells, moltes gràcies. (R)

Imatge insòlita

Les nits del cap de setmana permeten qualsevol heroïcitats dels joves més agosarats. Vegeu la mostra d'una de les més sonades dels darrers temps. El matí del diumenge 19 de desembre aquest velomotor de la fotografia va veure sortir el sol així d'enfilat. Res d'accidents ni botes de circ: quatre o cinc joves l'aparcaren sobre el monument d'en Sara-sate.

Presentació d'un nou llibre

Ahir divendres, a les 21 hores, a la sala d'actes de la Residència, havia de enir lloc la presentació del llibre «La població i la distribució social de la terra a la Comarca de Llevant», obra de Jaume Alzina Mestre. Aquesta obra, editada per l'Ajuntament d'Artà amb la col.laboració dels ajuntaments de Son Servera i Capdepera i la caixa d'estalvis Sa Nostra, constitueix la tesi doctoral de l'autor, catedràtic en geografia i història. La presentació anava a càrrec de la directora de la tesi, Isabel Moll i també havien d'intervenir el mateix autor i el delegat de Cultura de l'Ajuntament, Montserrat Santandreu. El llibre en qüestió, editat a les Gràfiques Miramar de Palma, el podreu trobar a les llibreries i papereries d'Artà mateix.

Obres a l'Hospital

Fins dia vint d'aquest mes de gener resta obert el termini per a la presentació d'ofertes per optar a la realització de les obres per convertir l'Hospital en Centre de Salut. Una vegada adjudicades, les obres començaran d'immediat.

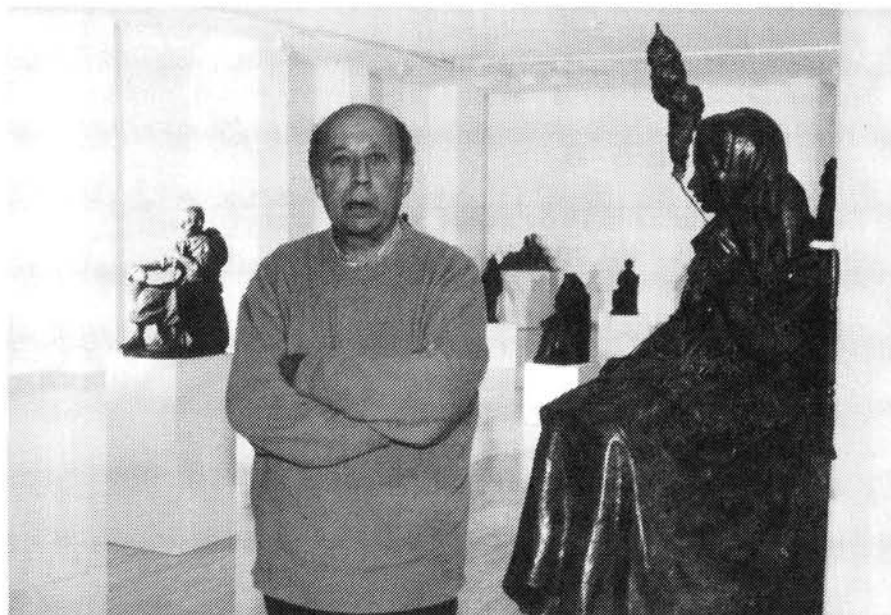
Pere Pujol, exposició a Manacor

Des del 21 de desembre i fins dimarts dia 18 de gener Pere Pujol ha oferit una exposició d'escultures en fang i bronze a la sala del Palau de la Premsa de Manacor, recentment inaugurada. Es tracta de l'obra més representativa -exceptuant la personalíssima Rondalla- que l'artista ha anat elaborat en els tres darrers anys i que en principi estava destinada a ser exhibida a la sala de la Banca March de Palma. Motius de salut obligaren en Pere a postposar la compareixença a ciutat i, més envant, li

sol.licitaren amb insistència que accedís a fer la mostra a Manacor.

Vint-i-nou són les obres que hi ha presentat en una sala de magnífiques condicions però que tant la ubicació com la novetat de la seva inauguració, sumat a un programa escassament informatiu, li han restat una part de públic que intentà accedir a l'exposició i, literalment, no la trobà.

Amb tot, l'afluència i l'èxit han estat importants, tal com ens té acostumat l'artista.

COEXA, S.A.

DELEGACION EN CALA RATJADA:
Vía Mallorca, s/n - Tel: 56 37 48

CONSTRUCCIONES

DESMONTES

ASFALTOS

AGLOMERADO

EXCAVACIONES

PLANTA DE AGLOMERADO

CANtera DE ARIDOS PROPIA

ALQUILER MAQUINAS

BOMBA HORMIGONAR PROPIA

HORMIGON PREPARADO

CONTROL CALIDAD

LABORATORIO

Hormigones

FARRUTX, S.A.

C.I.F A - 07 254188

PLANTA: Ctera. Artà-Alcúdia, Km. 4
Telèfon: 83 56 88 Fax: 56 52 67

Premi per a «Vora Vora»

En el concurs de Mostradors que en la Campanya de Nadal organitza cada any l'organització de la Petita i Mitjana Empresa de Mallorca, la botiga «Vora Vora» d'Artà, regentada per Maria Genovard, ha obtingut el tercer premi que consisteix en 50.000 pta i un trofeu. A la fotografia es pot veure el detall de l'original mostrador. No és la primera vegada que l'esmentat establiment obté un premi en passades edicions d'aquest concurs ja que de sempre ha cuidat aquest aspecte i sempre amb un gust especial. La nostra enhorabona.

Zona 5-B

Es manté la data del 18 de gener com a possible dia d'aprovaçió comunitària de les noves Zones 5-B. La proposta espanyola inclou, a la de Mallorca, el terme municipal d'Artà. Fa pocs dies que el Batle d'Artà, Miquel Pastor, es va reunir amb el Conseller d'Agricultura per parlar ja de l'estratègia a seguir després de l'aprovació i sembla que si bé no hi ha problemes quant a la inclusió, sí que s'esperen modificacions quant al sistema de funcionament d'aquestes ajudes. En les properes setmanes hi haurà una nova reunió entre els tècnics de la Conselleria i les representacions dels municipis inclosos (entre els quals Artà) per tractar aquesta nova regulació.

Carrer Antoni Blanes

Per segon any consecutiu els veïns i establiments comercials del carrer Antoni Blanes adornaren el carrer en motiu de les festes de Nadal i Cap d'Any en una iniciativa que ha tornat merèixer el reconeixement general. Es divertiren muntant-ho, veient com els va quedar i, finalment, retirant-ho. Ho celebraren amb una xocolatada dia 8 de gener de la qual se'n beneficiaren també els transeïants. Enhorabona i que per molts d'anys.

FORN DE CAN BECA

Cada dia, bon pa

**Cada dimecres, panades
Cada divendres, robiols**

Despatx central:

Rafel Blanes, 51 - Artà - Tel. 83 61 72

Exposicions

Durant aquestes festes de Sant Antoni es poden visitar a les sales de Na Batlessa dues exposicions. La primera, de pintura, a càrrec de Xavier Rambla, conegut ja entre nosaltres per haver treballat en els Serveis Socials de l'Ajuntament. L'altra, de dibuixos de dimonis i productes i viandes típiques d'aquests dies -de test, és clar-, a càrrec del popular Joan Esteva, Sopa. Ambdós artistes compartiran les sales fins el dijous 20, diada de Sant Sebastià. L'horari de visita és l'acostumat, de les 19 a les 21 hores.

III Mostra d'art del Llevant

Del 23 de desembre al 6 de gener ha estat oberta al públic, a les sales municipals de Na Batlessa, la tercera edició de la mostra col·lectiva d'art que ja ve essent tradicional per aquestes festes de Nadal. Molt visitada durant tots aquests dies, l'exposició ha estat molt elogiada i els mateixos artistes i organitzadors han coincidit que d'ençà que es va prendre la iniciativa, la qualitat de la Mostra ha anat en augment. La participació també s'ha vista superada d'any en any; si en la primera edició varen esser 26 els partici-pants, l'any següent foren 28 i, enguany, han estat 32 artistes que, de diferents pobles de la comarca, sobretot del nostre, s'han donat cita a la Mostra. Enhorabona a tots i que no decaigui.

Joan Matamalas

L'actor artanenc Joan Matamalas ha tornat de París on va anar, com informàrem, per representar «Un dels últims vespres de carnaval», de Carlo Goldoni. També ha realitzat les tasques d'ajudant de direcció del monòleg «La veu humana» que Artur Trias ha muntat per a l'actriu Maite Gil («Maria Estuard», «Roberto Zucco», ambdues amb la Companyia del Teatre Lliure) i que s'ha estrenada a Terrassa. Entre els seus plans figura de representar-la també a Barcelona i, possiblement, a Mallorca.

En el mes de maig començarà els assaigs de l'exitosa «Les noces de Figaro» en la versió en castellà que preparen per dur-la

de gira per Espanya fins a finals del 94.

Però en aquests mesos que residirà a Artà en Joan tornarà treballar amb el Grup Escènic Artanenc amb els quals ja va col·laborar en «La pesta». Es tracta, precisament, de muntar l'obra que ell ha representat a París, «Un dels últims vespres de carnaval», de Carlo Goldoni, que ell dirigirà. Segons ens ha contat, els va oferir treballar en una gran obra, d'un gran autor, sense sortir del gènere de la comèdia per tal d'entrar en contacte amb obres de pes i que poden tenir una gran acollida entre el públic. Els assaigs començaran en el mes de gener per estrenar-la a finals de març.

programa d'educació ambiental-Artà 94

del 18 de gener al 26 de febrer

TENDA 100 PTS.

c/ Pep Not, s/n (Vora el Bar Es Caragol)

HI PODEU TROBRAR:

OBJECTES A 100, 125, 150 PTS.

ARTICLES DE REGAL, PAPERERIA, MATERIAL ESCOLAR

JUGUETES, MENAGE DE CUINA,

ARTICLES DE FESTA I BROMA.

Interpretació dels Reis de l'any 1924

A l'ampara benevolent del lector ens aixoplugam sota el recer de la impotència. La veritat sempre sura i, a posta, confessam la nostra incapacitat per esbrinar, com caldria, la foto d'avui.

L'hem escorcollada i tornat escorcollar, però l'empresa ha resultat de bades. Per llavis d'en Gabriel Maia, sabem el nombre d'actors necessaris per dur a terme la representació dels Reis, però no pas els ropatges de l'any 1924 (data de la foto). Així ho hem contrastat a Ca'n Joan Leu, Carter, el qual, ens ha fet palès una fotografia de postguerra que no té punt de comparança amb la que encapçala aquest article. Es tracta d'un treball fotogràfic modern on els artistes van de festa major i enjoiats de pinyol encès. Naturalment, eren altres encontrades.

Mercè a la perspicàcia mental de madona Maria Quetglas, viuda del plorat Rafel Cinto, podem dir el nom del seixanta per cent dels participants. Igualment, l'amo en Jaume Butler, patriarca supervivent de la funció del 24, junt amb en Joan Vives, ha obert bretxa al massís dels temps viscuts.

Per coneguda de l'amo en Jaume sabem que els Reis del 24 foren interpretats al l'Estació del ferrocarril la tarda del dia 6 de gener. El succés va ser tan multitudinari que no calgué altre remei que, a la mateixa nit, binar actuació al Teatre Principal. Feels a l'avès, citarem l'àlies dels components. Fent-ho així, tothom serà conegut. D'esquerra a dreta: Jaume Palou, de na Bàrbara Galania. Criad del Rei Herodes. Tomeu Tit, de na Catalina Putxa, obitat a l'Argentina (en Tomeu, paradoxes de la vida, a

l'Epifania feia de Mag i per Sant Antoni de dimoni, formant colla amb el seu cosí Jaume Tit de na Maria Fustereta), Bartomeu Comuna, pare de Mossèn Gili i Serafi Porret, de na Maria Palles, eren els tres Reis Mags. Pere Rabassó, de na Margalida Mola. Secretari. Joan Punt o Caragol, del carrer Nou, criat d'Herodes.

Segona fila: Antoni Cinto, de na Margalida Balaguera, obitat a Cala Rajada i Josep Parinet, de na Joana Xareta, doctors de la llei.

Mateu Balaguer, de Sa Vinyassa, de Na Francina Aina Llovet, Soldat. Antoni Massetes, extraordinari General, pare del cepat Toni Massetes. Francesc Gurries o Palles, poeta, autor teatral i argumentaire de Sant Antoni. Jaume Gurries, de na Francisca Coca del carrer de Vila Nova, un dels millors carboners

de la història d'Artà. Jaume Butler, cervell de mil successos, de na Sebastiana de Ses Coves de Na Vergunya i Antoni Moner, germanastre de la mare d'en Miquel Barret de Na Pati, es repartiren el rol de pages i criats. Antoni Mulinet, de na Margalida Coloma, brodava el paper de capità. Antoni Vermell, excombatent de la guerra del Marroc, i difuntat a Capdepera, tenia a cura les tasques de soldat.

Asseguts: Al centre Jaume Ceba, Rei Herodes. Era marit de na Puríssim de Capdepera i oncle del clergue Don Joan Servera, Ceba. Sudavant, Miquel Monjo, de na Margalida Treball. Possiblement fes d'hostaler. Jaume Blancos de na Maria Coca, tot un submis Sant Josep. Joan Vives, Vivetes, cosí de na Bàrbara Ratera d'en Miquel Cupa, vestidet d'àngel. Rafel

Cinto de na Maria Quetglas de Santa Catalina. Ningüapoi, feia de Verge. Mateu Balaguer de n'Àngela Porreta del forn Ca'n Balaguer, esgrana una bella sibil·la. Tot seguit un gran enigma: ¿Dón treu cap el bergantell vestit de senyoret? Si algú en sabés la procedència, pregam la comunicui a la redacció de **Bellpuig**. Anant-li darrera hem perdut els cabalets sense treure faves d'olla.

Plantarem forquetes amb l'amo en Jaume Butler. A parer seu, ell cantà la sibil·la. Res tan cert, però pareix que la cantaria en el Grup dels Quintos del 24, no amb la Congregació Mariana. Així ho demostra la indumentària d'en Mateu Balaguer.

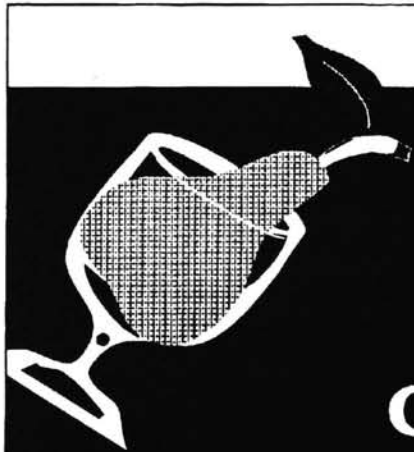
Històricament, a l'any 1924 hi hagué dues companyies locals que representaren els Reis: La Congregació Mariana, el dia sis celebrà funció de tarda a la Plaça Nova i a la nit, obligada per l'entusiasme popular, binà al Teatre Principal, interpretant

l'obra "Venguda i Adoració dels Reis Magos". Mentre que els Quintos del 24 actuaren el capvespre del diumenge dia 14 a l'Estació del ferrocarril i el vespre també al Teatre Principal. Nosaltres som de l'opinió que l'amo en Jaume actuaria en ambdues formacions amb distints papers.

De primera deu sabem que en Pep Pariret, rara au en aquella època, dominava la gramàtica

mallorquina i que l'amo en Jaume Butler, a pesar de la trcalada d'anys a l'esquena, ara mateix és un goig escoltar-li el tràgic cant sibil·lístic.

Acabam anant al principi. Siau comportívols, tota vegada que, enlairant les nostres restriccions, patentitzam la curolla que ens pugui portar a l'esbrinament total de cadascun dels integrants que apareixen a la magnífica foto de mestre Pep Butlo.

**LA
SALUT ÉS
COSA TEVA**

DESPATX CENTRAL
J. Navarro i P. Ruiz
P. de S'aigua, 7
07570 - Artà tel 83 52 32

SUCURSALS
CALA RAJADA
c/ Leonor Servera, 91
tel. 81 82 34

c/ Nuredduna, 24
CANYAMEL (Capdepera)

PRÒXIMA APERTURA:
c/ Ciutat, 51 - Artà

Origen de la cavalcada d'Artà

La cavalcada, característica singular de la festa de Sant Antoni d'Artà, té el seu naixement en relació amb el Marquèsat de Bellpuig.

Ens hem de situar a la primera part del segle XVII. Era l'any 1638 quan el Rei Felip IV concedia al Marquès de Bellpuig la jurisdicció civil i criminal a les seves terres de Bellpuig d'Artà i a les seves possessions de Bunyola.

La concessió de la jurisdicció coincidia amb un augment del culte a l'antic oratori premonstratès de Bellpuig. D. Albertí Dameto, encara Marquès de Tornigo, en el seu testament davant el notari Joan Peris, any 1629, havia deixat una missa celebradora tots els diumenges i festes, a perpetuïtat, a l'oratori de Bellpuig.

Antoni Dameto, abril de 1636, per acomplir la voluntat del seu avi, fundava un simple i eclesiàstic benefici a l'altar de Sant Antoni de la parròquia d'Artà. El beneficiat serà obligat a celebrar, cada diumenge o festes colendes i dia 7 d'agost, festa de Sant Umbert, missa a l'església de Bellpuig. En el novembre del mateix any ordenava el seu testament, manant que en l'església de Bellpuig sien dits i celebrats, cada any i perpètuament, dos oficis cantats amb diaca i subdiaca, amb tots els capellans i preveres de la Parròquia i amb música i amb tota la solemnitat que sia possible: un el dia de Sant Antoni de Viana, a 17 de gener, i l'altre, el dia de Sant Antoni de Pàdua, a 13 de juny. Manava igualment que en cadascun dels oficis hi hagi sermó predicat per un frare del convent de Sant Antoni de Pàdua d'Artà. Voligualment que hi assistesqui el seu hereu i successor o el seu procurador.

D. Antoni Dameto morí a Artà pel maig de l'any 1638. I de tot d'una se celebraren els dos oficis matinals en cadas-

cuna de les festivitats, fent-se semblantment una cavalcada on hi assistia el batle de la jurisdicció de Bellpuig, els Obrers de la Confraria de Sant Antoni i moltes persones. La cavalcada es formava a l'atri de l'església de Bellpuig i, una volta formada, passava a la vila per a recollir la benedicció donada pel vicari perpetu i s'encaminava, posteriorment, a les Cases del Marquesat.

Tot això succeí, sense cap oposició, per molt llarg temps.

L'any 1770 era el Marquès de Bellpuig Antoni Dameto i Dame-to. Aquest any ocorregué que el batle reial, desviant-se de l'antiga observança immemorial, intentà impedir i, de fet, ho impedí, l'ús de les facultats del Marquès de Bellpuig i del seu batle jurisdiccional, i intentà impedir les dues festes que els dies 17 de gener i 13 de juny, el Marquès de Bellpuig tenia obligació de fer celebrar en honra i glòria de Sant Antoni.

En el mes de gener de 1770, el Marquès de Bellpuig es trobava a Artà i tengué notícia que el batle reial de la vila volia impedir la funció i processó que a la vila es feia, anualment, els esmentats dies.

El Marquès per evitar que el batle reial no posàs en execució els seus deignis, va acudir,

mitjançant el seu procurador, al Molt Il.lustre Senyor Regent de l'Audiència, fent-li present que cap raó podia assistir al batle reial per a pertorbar-lo en la seva pacífica i immemorial possessió. El Regent manà al batle reial de la vila d'Artà, en comunicació de 16 de gener de l'any 1770, que procuràs no fer res de nou, de moment, fins i tant no se li ordenàs altra cosa.

Com que la carta s'envià en la vigília de Sant Antoni Abat i la distància que hi ha entre la vila d'Artà i la Ciutat és bastant llarga, la carta no arribà a temps de poder-se entregar al batle, abans de fer-se la funció. La carta no s'entregà, per haver-se feta amb pau i sossec la cavalcada, així com s'acostumava els altres anys. El batle reial no intentà alterar la cosa o perquè pensà no tenir facultats per fer-ho o perquè no volgué fer empaqueir el Marquès present a la funció. El Marquès pensaria que el batle reial havia deixat de banda la seva presentació. Però no fou així. A la festa de Sant Antoni de Pàdua del mateix any 1770, el batle reial o el seu lloctinent, d'ordre seva, s'entremeté a la cavalcada que igualment es feia aquesta diada cada any. Una vegada incorporat a la cavalcada, despedí el batle de la

jurisdicció de Bellpuig, més ben dit, el seu tinent de batle que, aleshores, era bartomeu Servera de la Font, amb excuses d'imposar respecte i per prevenció perquè molta gent hi participava -diu el document- havent begut algun tant de licors, com ja era aleshores costum.

Exaurits els compliments exigits per l'educació, per obtenir la bona harmonia, el Marquès de Bellpuig, el 3 de setembre de l'any 1770, començà causa davant l'Audiència. El 16 de gener de l'any següent 1771, és enviada una comunicació al batle reial d'Artà, demanant-li informes del succés.

Els informes són presos oficialment, passada la festa de Sant Antoni Abat, davant l'escrivà reial i els testimonis Antoni Alzamora, àlies Xitris, i Pere torrens, àlies Garbell, pel batle reial d'Artà l'honor Joan Melis de la Mesquida al seu lloctinent Joan Sanxo, àlies Garra, sobre el fet passat el dia 13 de juny en el prdi de Bellpuig, propi de D. Antoni Dameto. El lloctinent de batle reial respongué que l'honor Francesc Melis de la Mesquida, tinent de batle reial, l'envià a Bellpuig per tal de tenir cura a la cavalcada que s'havia de fer. Una vegada allà, hi trobà Bartomeu Servera de la font, tinent de batle de la jurisdicció del Marquès de Bellpuig, el qual no volgué participar-hi, mentre ell hi prosseguí.

El 6 de febrer de l'any 1771, el batle reial cursà els informes, responent que l'antiga observança que pretenia el Marquès de Bellpuig haver tenguda sempre en tots els batles anteriors en el territori jurisdiccional no tenia lloc. Retreu diverses actuacions dels seus antecessors en el càrec

de batle reial en el territori marquesal. Exposa que ell no va impedir, a través del seu tinent de batle reial, al batle jurisdiccional de Bellpuig la companya. Sols fou una prevenció que va fer perquè, en aquests dies, molta gent de la vila d'Artà amb gran concurrència hi participa, havent begut algun tant de licors, com ja era costum i notori..

L'altra part, semblantment, presentà els seus testimonis, persones dignes de fe, que sempre havien vist de deu, vint, trenta, quaranta, cinquanta i més anys, fer-se una cavalcada, en honra i glòria de Sant antoni, els dies 17 de gener i 13 de juny, per compte del Marquès, presidida pel batle de la jurisdicció de Bellpuig, amb una total independència del batle reial de la vila que mai no hi havia assistit. Els mateixos testimonis han sentit dir que es practicava en temps dels seus avantpassats.

Amb tot i això, el Marquès de Bellpuig té por que el batle reial intenti a la pròxima festa de Sant Antoni de Pàdua, practicar all'o mateix que l'any passat. Per això, el 10 de juny de 1771, recorre a l'Audiència, demanant que es mani al batle reial que no innovi ni alteri les coses fins altra providència. Igualment, dia 29 agost 1771, es comunica al batle reial no presumeixi innovar res fins altra ordre.

Més modernament la cavalcada deixà de fer-se en el territori del Marquesat de Bellpuig i començar a rodar per dins la vila.

Posats a establir una data direm que el lloc de Bellpuig, en temps de la pesta de l'any 1820, es convertí en Llatzaret i en cementiri. Per tanr és ben posat en raó que, després de l'epidèmia, es deixàs d'organit-

zar-se la cavalcada a Bellpuig. Així veim que l'any 1826, l'ofici de dia 13 de juny ja se celebra a la capella pública del Marquès, situada en el Triepolet, davant per davant les seves cases. Igualment, l'ofici matinal de 17 de gener de l'any 1830, diada de Sant antoni abat, té lloc en el mateix oratori dins la vila.

La cavalcada de Sant Antoni Abat encara regna gloriósament. I de la cavalcada del dia de Sant Antoni de Pàdua, què hem direm?. Idò que els anys 1901, 1902 i 1903, a les cròniques de l'esmentada festa, una vegada arribats a Artà els frares de la TOR, apareixen unes notes que confirmen que encara se celebrà aquests anys, al manco, la cavalcada de Sant Antoni de Pàdua. Any 1901: "Los jóvenes seguían la carroza montados en sus corceles y mulos. En la plaza del convento se detuvo la carroza y mientras los jóvenes presentaban a bendecir las mulas y caballos, los danzantes entonaban alegres las canciones al son de cuatro instrumentos musicales." Any 1902: "Por la tarde... salió de nuevo la cabalgata con la bellísima carroza... Al volver al punto de partida, un Padre Franciscano bendijo todas las caballerías que tomaron parte en la cabalgata". Any 1903: "Terminó la función... la carroza en la plaza frente al convento, alternando el canto de los angelitos que iban en ella... mientras eran bendecidas por un padre franciscano las innumerables caballerías que en larga hilera la habían acompañado por la población."

Molts d'anys! Visca Sant Antoni!

Antoni Gili.

SE ALQUILAN PISOS

Informes: tel. 83 61 53

Miquel Fuster, una vida dedicada a la música.

Redacció.- Miquel Fuster Picó, Mosca, ha deixat la Banda de Música després d'haver-hi estat, bé com instrumentista, bé com director, gairebé tota la vida.

En aquesta entrevista repas-sam alguns detalls de la seva llarga carrera.

Bellpuig.- Primer de tot parlem dels inicis. Dels primers anys d'estudis.

Miquel Fuster Picó.- Vaig començar als 13 anys a estudiar el clarinet però no de manera oficial, es a dir, sense exàmens del conservatori. Als 14 vaig començar amb el piano amb en Toni Leu. Posteriorment també vaig completar els estudis a Palma amb la professora Josefa Pinya.

Respecte al piano tinc tota la carrera completa (8 anys d'instrument, solfeig, harmonia, conjunt instrumental etc.)

En total vaig estudiar del 13 als 29 anys.

B.- Compaginàveu els estudis amb la feina orquestral?

MFP.- Mai vaig deixar de tocar. De fet fins l'any 80 he tocat amb orquestres o grups de música comercial.

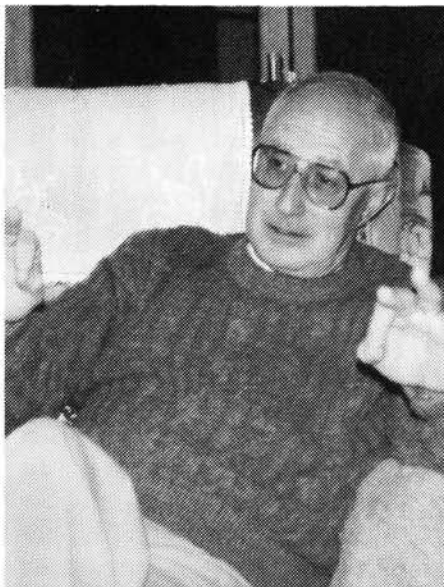
La primera formació en la que vaig tocar va ser la SINGAPUR. Aleshores jo tenia 16 anys. Després vingué la JARTANS JAZZ. Amb aquestes formacions tocàrem a totes les berbenes dels pobles veïns. També tocàrem al local "S'OASIS" els diumenges i festes.

Una altra formació en la que vaig estar-hi més de vint anys fou el KING COMBO FIVE. En aquest grup tocava el saxofon alt, el tenor, l'orgue i a més feia els arranjaments. Finalment he tocat amb un grup d'hotel compost per Llorenç Vives (substituint més endavant pe'n Jaume Ginard Llinàs, Cremat). Pere Ginard Ferrer, Violí i Miquel Ginard, Sarassate.

B.- Parlem ara dels anys de servei militar a la banda del regiment de Ciutat. Quin ambient hi havia?

MFP.- Un ambient musical fabulós. Allà vaig seguir estudiant la carrera de piano; mai vaig deixar d'estudiar i cada any seguia amb els exàmens.

Durant 3 anys vaig tocar el clarinet i puc dir que aquí va ser on vaig completar la meua formació

Miquel Fuster en el moment de l'entrevista.

integral de música. T'en compte que també vaig estudiar direcció i el "simple" fet de poder tocar amb bons músics és molt.

Els vespres seguia tocant música comercial, de ball; a la desapareguda Casa Vallés, hotels i sales de Palma.

B.- Respecte a la banda de música d'Artà, durant quants d'anys hi heu estat?

MFP.- Des de nin fins ara, tocant el clarinet i com a director des de l'any 1961 fins a principis del vuitanta.

B.- Quines etapes travessàreu?

MFP.- Al principi la banda era una formació sòlida que a més d'actuar en totes les festes del poble donava concerts a Artà i a molts

llocs de Mallorca.

Més tard aguantàrem només 12 o 13 músics (i a vegades menys) pel que només podiem fer les sortides pròpies del poble.

L'any 79 la banda es rallança i amb diversos directors ha arribat fins ara.

B.- Quins han estat els motius que vos han fet deixar la banda?

MFP.- Han estat varis. En primer lloc que ja en tenia ganes per l'edat. Però és que a més tenc un problema de salut, concretament una hèrnia d'hiatus, que me dificulta el poder bufar el clarinet amb comoditat.

Un altre motiu es que la meua professió de taxista me lleva molt de temps per poder assistir a funcions i assajos. Vull dir però que en moltes ocasions el fet de sortir amb la banda ha estat motiu de no poder fer feina i de perdre doblers.

B.- Com vos definiríeu, com director, pianista, clarinetista, saxofonista o arranjador?

MFP.- Sense cap dubte jo em sent pianista. La meua frustració és no haver estat concertista de piano. Lo meu és la música clàssica. La música de ball l'he tocada, com molts de músics, per necessitat. Això no vol dir que no hagi passat molt de gust i que no ho hagi intentat tocar-la bé, però la meua música, en la que me sent millor, és la clàssica.

També m'interessa el Jazz però és un estil que no l'he pogut estudiar com es mereix.

L'Orquestra SINGAPUR del l'any 1948. Al contrabaix Llorenç Rayó, a la guitarra Eduardo Rico. Els qui estan al darrera són en Toni Sancho, Leu i en Pedro Sancho, Leu. Asseguts; Miquel Fuster, Aloí; Miquel Fuster, Mosca i en Llorenç Vives.

B.- De tots els instruments que tocau, quin diríeu que és el més difícil?

MFP.- Tots els instruments són difícils. No sols els que jo toc, sinó qualsevol. Cada instrument té les seves particularitats específiques però arribar a tocar bé qualsevol instrument, és igual de difícil.

El que si diria és que el piano és el més complet. És un instrument harmònic i melòdic al mateix temps. Amb una mà pots fer l'acompanyament harmònic i amb l'altra pots dur la melodia, també a varies veus si vols. Això te dona la possibilitat de compondre, de fer arranjaments, en definitiva, veus la música més globalment que amb un instrument que només es melòdic. Pel que fa al clarinet en relació als saxofons, aquell és més difícil. Sempre s'ha dit que un clarinetista bo és un bon saxofonista. Jo, de fet, el saxofon com a tal, no l'he estudiat mai. M'ha bastat haver estudiat el clarinet per poder tocar el saxofon.

Això no vol dir que tocar bé un saxofon sigui fàcil, ni molt menys.

B.- Quines qualitats ha de tenir un músic segons el seu criteri?

MFP.- Primer de tot sensibilitat musical, el que diuen "oído". Sense sensibilitat ja pots estudiar ja, que no faràs res. Ara bé la sensibilitat ha d'anar amb l'estudi, amb la constància. Les dues coses si es junten fan un bon músic. Quan dic estudi vull dir harmonia, teoria, solfeig, tocar en diferents formacions...

B.- Hi ha el que els músics nomenen "oído absolut" i creiem que vós el teniu. Ens podríeu explicar que és?

MFP.- Be això es un poc difícil de dir amb paraules que no siguin tècniques. Però bàsicament seria la capacitat de conèixer les notes, una melodia sense tenir uns instrument a mà, es a dir, simplement amb l'orella.

Per posar un exemple: Jo sent una cançó per la ràdio i puc dir les notes de la melodia principal sense cercar-les al piano. Això és molt bo a l'hora de fer arranjaments o compondre o fer qualsevol tasca musical, però si me venen les notes al cap quan estic menant el taxi i escolt una cançó per la ràdio m'arriba a posar nerviós.

B.- Aquest piano que teniu a cavastra, és el que heu tengut tota la vida?

MFP.- Sí, sempre he tengut el mateix. Té una història curiosa. Els meus pares, quan jo era nin,

Primer concert que dirigi en Miquel com a director de la Banda de Música. Entre altres hi podem veure en Jeroni Ginard, Murtó; Biel Servera, des Moli; Pedro Ginard, Murtó; Miquel Morey, Siurell; Toni Nebot, Xinet i en Rafel Ginard, Pancecola.

Portada d'un dels discs que gravà el grup KING COMBO FIVE. A més d'en Miquel Fuster hi podem veure en Maties Forteza, Pedro Danús, Toni Nebot i Sebastià Perelló.

engreixaven un porc cada any. Així tot l'any menjàvem porc. Per poder comprar-me el piano aquell any no en menjarem de porc, perquè el venguérem. El piano costà 8.000 pessetes, i el porc el comprà en Mateu Carrió, Julianet, pare del recentment desaparegut Joan Carrió, Calafato. "En Mosca té piano però jo tenc es porc", va dir.

Aquest piano que costà 8.000 pessetes està, tot restaurat a l'entrada de la casa d'en Miquel.

Una vegada acabada l'entrevista en Miquel no volgué que ens anàssim sense escoltar-lo tocar. Ens va regalar una magnífica "Marcha Turca" i un impressionant "Amor Brujo" que ens posà la pell de gallina.

Xacobeo 93

700 km a peu pel Camí de Santiago

Rafel Pérez.- Com ja hem vengut informant en edicions anteriors, quatre persones d'Artà han culminat una llarga caminada d'uns set-cents quilòmetres pel Camí de Santiago. Sebastià Amer Massanet, Caterina Ginard Tous, Antoni Massanet Riera i Aina Nadal Vacas partiren de Navarra i en sis setmanes feren l'itinerari. No ha calgut gaire més que convidar-los a contar-nos-ho per als lectors de «Bellpuig». Reproduïm un extracte de la llarga conversa que mantenguérem amb ells. El lector en deduirà fàcilment com els va agradar de molt.

Bellpuig.- Com va ser que se us va ocórrer de partir a fer aquesta caminada, aquest pelegrinatge a Santiago.

SAM.- Ja feia temps que ho teníem pensat, d'abans de l'estiu de l'any passat quan varen començar a sortir notícies del Xacobeo. Ens agrada l'excursionisme i pensàrem d'anar a fer aquesta ruta. És una aventura, però una aventura controlada, una excursió llarga però fora conmpliacions.

B.- Tot el temps anàreu a peu?

CGT.- Sí, sempre a peu, llevat de jo que vaig haver de fer sis quilòmetres amb auto-stop, però això no compta devora els 700 que férem...

SAM.- ...idò teníem aquesta idea i com que per qüestions de feina només la podíem fer a l'hivern, ens vàrem decidir...

AMR.- De tot d'una no parlàvem de fer el Camí, sinó d'anar pel Camí... fer trossos fora del Camí, mirar el paisatge... al final, però, ens vàrem decidir a fer-lo tot.

B.- I això del Xacobeo, cada quan és?

ANV.- Cada any que el dia de Sant Jaume cau en diumenge és l'any sant Xacobeo. En aquests anys el Camí està més preparat en qüestió d'albergs i t'atenen més bé.

AMR.- Enguany diuen que ha estat l'any en què ha passat més gent, hi ha hagut molta promoció publicitària, ho han declarat Patrimoni de la Humanitat, el Govern de Galícia s'hi ha abocat, etc.

SAM.- Després dels Jocs Olímpics i de l'Expo del 92, el Govern de Galícia ha potenciat la celebració de l'Any Sant i han organitzat el Xacobeo 93.

ANV.- Sí... de tot d'una només en xerràvem, mai no ens passà pel cap de fer tota la ruta. De tant en tant dèiem que ens agradaria molt, que ens ho passàrem molt bé... però anàvem demanant informació, per exemple al grup d'artanencs que hi havien anat amb bicicleta, llegint revistes i guies i vàrem veure que era possible fer-lo sense massa problemes.

SAM.- L'itinerari complet comença a Roncesvalles, a Navarra, prop de la frontera francesa, però vàrem decidir partir una mica més envant, uns setanta quilòmetres després perquè ens estalviàrem un parell de dies. Hi ha dues rutes europees, una entra per Roncesvalles i l'altra per Somport, prop de Jaca, que en el nostre cas era un poc més llarga. Ambdues coincideixen a Puente la Reina i d'allà ja només hi ha una ruta. Decidírem partir d'aquí perquè ens estalviàvem quatre dies de Pirineus.

AMR.- Veus... [mostra un plànol] partirem del punt en què s'uneixen les dues rutes europees.

SAM.- Vàrem sortir de Navarra i passàrem per La Rioja, Burgos, Palència, León, Lugo i la Corunya i passàrem per totes les ciutats i pobles que veus marcats. Cada cinc quilòmetres trobaves un poble...

CGT.- ...un poble que a vegades no són més que tres o quatre cases, sense bars ni botigues... amb gent molt vella, enfora de remeis... es veu que els joves han emigrat a les capitals...

ANV.- Per Navarra i La Rioja el paisatge és variat, però entrant a Castella tot són planes immenses, els páramos, que són extensions sense un arbre, ni un poble, ni res... és un paisatge com a depriment.

B.- I el fred que tal?

SAM.- Vàrem dur molta sort amb el temps perquè sol fer molt de fred.

CGT.- Els matins hi havia unes gelades impressionants, tot era blanc...

AMR.- A Burgos vàrem dormir dins un refugi a set sota zero.

CGT.- La veritat és que fred

només en teniem la primera mitja hora de caminar, perquè aviat et començaves a llevar la bufanda, la gorra, els guants...

SAM.- Amb les plogudes també vàrem dur sort perquè fins a Galícia no vàrem trobar aigua, només va ploure un dia. Després de León, a la vista de les muntanyes, ja vàrem senyals de mal temps. Havia nevat però nosaltres tenguérem bon temps. Entràrem a Galícia i caminàrem sis dies amb aigua, llevat del dia que arribàrem a Santiago, que feia molt bon temps.

AMR.- Bé, era aquest bebei que ells anomenen xirimiri i que t'arriba a banyar de tot. Dúiem la capa, però arribàvem a anar remulls.

B.- Anàreu sempre els quatre sols? no us juntàreu amb altres grups?...

CGT.- Sempre trobàvem gent, jo crec que només dormírem un o dos dies tots sols. Cada vespre, a una hora o l'altra, sempre arribava qualcú, o un grupet com el nostre...

AMR.- Has de tenir en compte que era una temporada en què ja no hi havia massa gent. Ara n'hi deu haver més perquè ens deien que hi ha molta gent que ho fa venir bé per arribar demà [per dia 31], que és el dia en què es tanca la Porta Santa.

ANV.- La darrera setmana també va canviar i ja trobàvem més gent, perquè n'hi ha molts que la comencen dins Galícia...

AMR.- Sí, però a León trobàrem un portuguès que ja va venir amb nosaltres fins al final. I sempre trobàvem grups de per tot... també trobàrem un parell de grups de Mallorca, i ens deien que n'hi havia hagut molts...

CGT.- Sí, sobretot amb bicicleta i que com que anaven molt més ràpids que nosaltres, només els vàiem de passada...

ANV.- Sí, però els que trobàrem amb bicicleta ens deien que si l'haguessin de tornar fer el farien a peu. Jo crec que amb bicicleta no veus tant el paisatge com si vas a peu.

SAM.- Anar a peu té l'inconvenient que necessites molt de temps, però el tens per veure bé tot el paisatge, els monuments, sobretot des de León fins al final, que va ser la part més atractiva. És també la ruta de l'art romànic i la veritat és que tots els monuments són molt bells.

CGT.- En canvi des de Burgos a León és molt monòton...

ANV.- Entrar a les capitals era

horrible. Per exemple, a Burgos hi arribaren ja horabaixa de tot i trobàrem cinc quilòmetres de polígon industrial, i cinc de carrers de capital, amb semàfors, i cotxes... i era el que més cansava.

B.- I la informació de l'itinerari i dels llocs on dormir...?

AMR.- Surt tot a la guia: refugis, et marca les possibles etapes... El Camí també està molt ben marcat.

SAM.- Al final ja no miràvem la guia i ens fiàvem dels senyals que trobàvem al Camí...

CGT.- ... i la gent que tornava, que ens explicava el que trobaríem, i això ens ajudava molt. La gent dels pobles, que ens deia quins refugis trobaríem...

AMR.- També en trobàvem qualcun de tancat, perquè com que ja començava a passar poca gent, alguns ja tancaven, i això no hauria de ser així perquè amb el fred és quan més es necessiten. La gent també era molt amable...

ANV.- ...sobretot a Pamplona, i a tot Navarra, són supersimpàtics. Es preocupen molt. Si berenàvem al carrer ens convidaven a entrar perquè estiguéssim més calentets.

SAM.- I si demanaves qualche cosa, també... i per tot el Camí. Passa però que enguany estaven molt cansats de veure passar tanta gent i es veu que no estaven avesats a les aglomeracions.

B.- I el menjar? com el solucionàreu?

AMR.- Els vespres solíem comprar el berenar i el dinar de l'endemà, qualsevol cosa, pa i companatge... els vespres però solíem anar a sopar a un restaurant, de menú.

CGT.- Alemnys un pic al dia hàviem de menjar bé, perquè era necessari... La veritat és que trobàvem menús econòmics, sobre vuit-centes pessetes, i menjàvem bé.

B.- Quant de temps vàreu haver de mester per fer la ruta?

SAM.- Caminant hem estat trenta-dos dies i tres més per arribar a lloc i descansar. De descans en fèrem dos dies.

ANV.- Tanmateix si descansas, refredes i després és més mal. El segon dia de descans va ser als quinze dies i després decidírem no descansar-nemés. De totes maneres ja hàviem agafat el ritme, pensàvem que ho podíem dur... i vàrem seguir.

AMR.- La tendinitis, que és un mal que es pot aguantar, necessitat un mínim de tres dies de descans i

per això valia més seguir, amb un poc de pomada... Calculam que hem fet uns set-cents quilòmetres, però és mal de saber exactament perquè anàvem molt poc per carretera. Férem una mitjana de vint-i-cinc quilòmetres diaris. Dies més i dies menys. Al final, però, feiem tirades molt llargues i arribàvem amb fosca cada dia.

SAM.- El ritme ideal és de quatre per hora i si vols fer trenta quilòmetres i t'has d'aturar a berenar i a dinar, els dies d'hivern resulten curts. Fins a les vuit i mitja del matí no hi veuen... no podíem partir fins a les nou i hi havia claror fins a les set i mitja.

ANV.- Després, quan arribàrem a Santiago, ens agafàrem quatre dies per fer turisme. Llogàrem un cotxe i férem les ries, fins Finisterre, menjàrem marisc... Anàrem al monestir de Samos i hi trobàrem un monjo mallorquí.

B.- Quan arribàreu a Santiago?

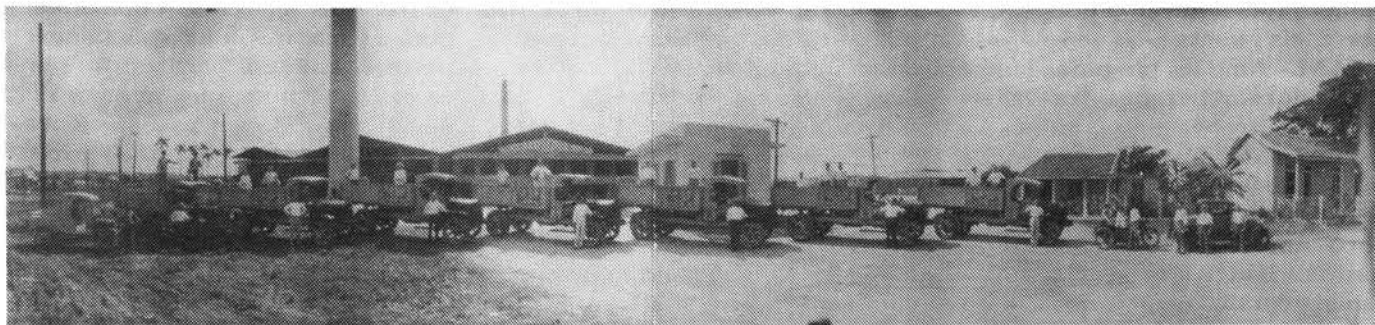
SAM.- Arribàrem en dissabte i anàrem a una oficina a posta perquè ens féssin la compostelana, que ve a ser l'acreditació d'haver arribat. Entràrem per la Porta Santa, abraçàrem el sant, visitàrem la catedral i sortírem pel Pòrtic de la Glòria. L'endemà anàrem a la missa del pelegrí, perquè només en feien dues i hàviem arribat tard.

AMR.- Vérem el Botafumeiro, amb una gentada... el Bisbe ens va anomenar.

ANV.- Teníem una credencial que traguérem el primer dia, a Puente la Reina, a través del rector d'allà, i que ens permetia beneficiar-nos dels albergs i refugis. També ens va beneir, com fan amb tot els pelegrins, sobretot a Roncesvalles. Per tot on passàvem ens la segellaven i posaven la data de pas. És el primer que et demanen quan arribes a un refugi.

CGT.- Per fer-la haguérem de mester una carta de presentació del capellà d'aquí... també vàrem sortir per la televisió gallega, a l'informatiu. Era el dia que havien declarat la ruta Patrimoni de la Humanitat i cercaven pelegrins i toparen amb nosaltres. L'endemà ens vàrem pel seu telenotícies, i a Santiago hi va haver una persona que ens va conèixer: "vosotros sois los de la tele..."

La Balear, artanenca.

“Tejar Toledo” fundat per els nostres paisans, Ferrer i Massanet. Es una cosa de veure.

Els mitjans de comunicació de Palma sovint ens assabenten de la caòtica situació laboral i econòmica que pateix l'estimada Illa de Cuba. Pel que notam, les necessitats del poble cubà són múltiples i realment dramàtiques. Humanament freturen del mínim per poder sobreviure, fins i tot, dins els paràmetres més elementals de la natural subsistència.

Així les coses, veim que els cubans no disposen de primeres matèries d'índole qualsevol, ni molt manco d'aliments, treball, medicines, roba, calçat, diners, etc.

La premsa, un pic sí i l'altre també, ens fa a saber que “La Balear” un temps obra cimera del patrimoni industrial cubà, totalment sufragada pel capital del gegantí “Tejar Toledo”, és producte de la constància inesgotable de “mallorquins”. La proclama publicitària ve a ser un bon reclam perquè la gent de Mallorca hi contribueixi de ple. Ara el que l'anunci calla és quins foren en realitat els mallorquins autors del succés.

Amb la vènia del lector farem un poc d'història.

Els artanencs de bandera, Bartomeu Ferrer Villalonga, Murta, nascut el 1880 al carrer de la Vinya, 29, i Jaume Massanet i Blanes, Cafè, nadiu del Figuerol, 31, (neix al 22-01-1874 i mor el 11-02-1947 a Tenerife), socis propietaris del susdit “Tejar Toledo”, apel·lant al patriotisme de la roqueta materna, el 3 d'octubre de 1913 compraren a “Doña Antonia Comesaña Comesaña”, vídua de Gutiérrez, una superfície de 73.533 metres quadrats per edificar-hi la “Quinta de Salud”, amb les condicions següents: 2.500 pesos al moment de complimentar-se el compromís de venda i 5.500 pesos a l'acte de signatura, o sia 8.000 pesos al comptat. El cost dels terrenys anà per un total de 25.000 pesos, restant així un gravamen hipotecari de 17.000 pesos, al sis per cent d'interès anual que fou satisfet en mensualitats.

L'adquisició de la finca va ser precedida pels informes favorables del director facultatiu, doctor “Felipe García Cañizares” i de l'arquitecte “Don

Luis García Nattes”, amb la rectificació dels plànols, mesures, etc.

Dos anys després la Junta General acordà la disgregació de 26.000 metres quadrats, els quals eren considerats sobrants, i repartir-los en solars de 320 metres. Les parcel·les foren venudes per la suma de 36.546 pesos i 91 cèntims.

El 29 de novembre de 1914 es col·locà la primera pedra i pel gener de 1915 començaren les obres de pavelló “Ibiza”. Això no obstant, prest paralitzarien perquè l'acabament de l'edifici de llavaneria era prioritari.

Malgrat que l'obratge es feia per administració, i amb recursos monetaris de la societat, no hi havia diners suficients per a construir locals propis abans que exhaurís el contracte de la “Quinta del Rey” (entitat privada) per poder traslladar els malalts de la “Quinta Balear”, les obres de la qual anaven a pas de tortuga.

Per sortir del fang econòmic, la junta directiva unànimament aprovà l'emissió de bons en quantitat necessària pel termini de les obres.

Quinta de Salud de la societat de Beneficència i Socors Mutus “Centro Balear”, més coneguda per “Quinta Balear” de Guanabacoa, província de l'Havana. De dreta a esquerra l'edifici Mallorca, Casal destinat a administració, direcció i cirurgia; i els edificis Menorca i Eivissa.

Una volta els bons en circulació, se subhastaren els dos pavellons principals de La Quinta; "Mallorca" i "Menorca", essent acceptada, per considerar-la la més avantatjosa, la proposició que presentaren els senyors Massanet i Ferrer. Les obres principiaren pel novembre de 1919.

Els esdeveniments mundials entorpiren la gestió dels vals i, donat que el contracte amb la "Quinta de Rey" expirava, en Ferrer i en Massanet, que ja eren creditors de la quantitat que es necessità per el termini de l'Ibiza, estigueren conformes de prendre en bitllets el total de l'import de les construccions que havien realitzat.

Dant prova d'abnegació al "Centro Balear", també s'oferriren per facilitar el capital que calgués per acabar tota la fabricada en projecte, que importà més 300.000 pesos. Per tant, s'ha d'atribuir als senyors Ferrer i Massanet, el gest patriòtic i altruista que la "Quinta de Salud, La Balear", es pogués inaugurar a "Guanabacoa" el 14 d'agost de 1919.

Presidiren la inauguració, el governador, Excm. "Alberto Barreras", el que hissà la bandera cubana. La Banda Municipal de "Guanabacoa" i l'Orfeó Català interpretaren l'himne de "Bayamo", a la qual ciutat, durant l'aixecament contra els espanyols, 1868-

1878, éscanta per primera vegada "La Bayamesa", des d'aleshores himne nacional de Cuba. Per suposat que avui no ho deu ser.

Després, el ministre d'Espanya Excm. senyor "Alfredo Mariategui", de Carratalà, hissava l'ensenya espanyola i el representant de Sanitat, doctor "Antoni Cueto", enlairava la bandera representativa del ram sanitari. Curiosament, fou la més aplaudida.

En temps la comitiva acompanyà el Rvnd. Pare Palmer, rector de "Regla" i balear emèrit, el qual beneí els pavellons Mallorca, Menorca i Eivissa, apadrinant-los Dona Isabel Calvet de Torres, Maria Pons, de Pons, i Dona Maria Adrover de Ferrer Villalonga.

Molt és bagatge que resta dins la memòria, però la nostra intenció no va més lluny que donar un poc de llum al que els periòdics nomenen "La Balear es cosa de mallorquines".

Tan nostra és que sols honors artanencs Don Bartomeu Ferrer Villalonga i Don Jaume Massanet Blanes, feu possible dotar Cuba de cinc edificis destinats a sanitat, esbarjo, hostatge, cirurgia, religió i serveis de bar i restaurant, per esplai i salut de milers de mallorquins, menorquins i eivissencs, a més d'acollir a centenars de peninsulars, els quals deixaren el niu casolà a la recerca de millor benestar.

Naturalment, cadascun dels immensos casals havia de ser

Jaume Massanet i Blanes, Cafè.

batejat de les cinc illes balears, perquè d'aquesta guisa la balearitat i mallorquinitat del binomi artanenc, veia coronada la cucua de les seves apetençes filantròpiques.

S'ha de tenir present que ambdós socis, farts d'estretors, entre l'última dècada del segle XIX i l'albada del XX, amb les mans damunt el cap i el boliquet de roba davall l'aixel·la, emigraren a l'Havana.

Concretament l'amo en Joan Llitas Garau, Vela, padri matern de Ses Femenies, deixà cinquanta duros a en Ferrer, equivalent al cost del passatge Palma-Barcelona-Cuba. L'amo en Joan estava al seu establiment de S'Auma Nou, mentre que el pare d'en Ferrer era el majoral de S'Auma Nou Gran.

Motius de veïnatge feren que l'amo en Joan Vela prestàs els diners a l'intrèpid "Murteta". Això sí: Madona Joana Aina Massanet Santandreu, esposa del prestador, davant la malifeta de son marit per poc no agafà una pipida:

- "Mai del món, -va dir- haviés

Bartomeu Ferrer Villalonga, Murta, President del "Centro Balear".

de cometre aquesta botilada de deixar-li tan de doblés. Que estàs segur recuperar-los?"

- "Dona, no hagi por. Tu descansa a bon lloc que aquest, quan pugui, abocarà hasta es ponedor".

Dins un tres i no res, en Ferrer restituí la quantitat manllevada.

Voldriem que l'esbós sobre "La Quinta Balear", hagi tret una mica el cambuix a la gesta dels ciclopis industrials nostres, els quals, partint del rim de les aigües primes assoliren les mars fondes de la baldor.

Ara que hi escau, ho tornam repetir: Part de la nomenclatura del nostre poble és bajocana, havent-hi retolacions fades i impròpies a més no poder. ¿Per quan un carrer nou dedicat als alts Bartomeu Ferrer Villalonga i Jaume Massanet i Blanes?

Pere Ginard

Moment d'hissar les banderes a l'entrada de la "Quinta Balear".

CARPINSA

Carpinteria en Aluminio
y Saneamiento

A. Cursach y E. Matallana

tel. 83 54 78

c/ Fray Junípero Serra, 7

07570 - Artà

* Technal

- * Puertas Aluminio
- * Correderas aluminio
- * Persianas Mallorquinas
- * Cerramientos Galerías
- * Toldos Policarbonato
- * Cristalerías y Murales
- * Calefacción
- * Energía Solar
- * Fontanería

CLÀSSICS * NOVETATS * IMPORTACIÓ

Teixits Llevant

(Cristòfol Carrió Sancho)

**ATENCIÓ
ESPECIAL ALS
ARTANENCS**

Pça. Barcelona, 2

Tel. 45 70 78

(Davant l'estadi "Lluís Sitjar")

PALMA DE MALLORCA

Miquel Tous i la seva obra artesanal

Guillem Bisquerra.- Assabentats de que fa poc temps en Miquel Tous ha acabat una obra d'autèntic artesà, ens hem presentat a caseva per veure-la d'aprop i saber de veu de l'autor l'alcanc de dita obra.

BELLPUIG.- Miquel, ens agradaria ens donassis una completa informació sobre aquesta obra que has realitzada.

MIQUEL.- Bé, primerament vull dir que és una idea totalment meva, no copiada de ningú ni de cap figura, sinó que és totalment creada per mí. Es tracta d'un palau oriental, potser xinès, i com pots veure dintre hi ha inclosa una peixera de vidre amb aigua que es renova continuament. L'obra és totalment de fusta, de bubinga i teca, pintada i barnitzada. Les dimensions són de 85x45 cms. i de 70 cms. d'altura. El seu pes oscila damunt els 60 kgs.

B.- Quin temps t'ha duit aquest treball i quin valor li donaries.

M.- Més o manco hi he fet unes 230 hores de feina, sempre a temps perdut. El seu preu no sé que pot valer, primerament perquè tampoc pens vendre-la, ja que la meva idea és que sia pel meu fill. Les despeses no són moltes, el material pot valer unes 50 mil pessetes aproximadament, el que val és la feina que hi he posada.

B.- Però suposa que vengues un capritxós i t'oferís una quantitat exagerada, què faries?

M.- No ho sé, tendria que pensar-ho una temporada.

B.- Així com està, ja dones per acabada l'obra i penses deixar-la on la tens.

M.- Encara li falta bastanta feina. Pensa que ara li vull fer uns peus que aguantin el palacet. La meva idea és modelar dos delfins un més gros que tindrà el cap a terra i la cua aguantarà una part de la peixera. L'altra, més petit, la boca estarà sobre una pedra i la cua sostindrà l'altra part de la base del palau.

Després serà col·locada a un racó del menjador com a decoració.

B.- Quantes teules hi ha encrustades entre les dues teulades?

M.- Entre tot són 1.800, ara que pensa que són de test cuit i que les seves dimensions són de 2 cms. de llarg per mig d'ample.

B.- Penses dur aquesta obra a qualche exposició?

M.- Potser sí, però és un poc ariscat degut a que és molt delicada, tant per la fusta com pel vidre de la peixera, a més no tenc altres obres i podria quedar pobre. Així mateix tenc un balanç de joguina i també vaig realitzar la maqueta del futur teatre municipal a Na Batlessa.

En Miquel Tous sembla una persona inquieta, per tant no

creim que aquesta sia la darrera obra que realitzi. El seu treball professional li durà a fer-ho ja que fa de fuster al taller de ca'n Liesegang a Cala Ratjada (a pesar que ens diu que aquesta obra és realitzada totalment a caseva), i el temps lliure no el sap tenir aturat. Entre altres coses ens diu que sempre té dibuixos en marxa i ens va ensenyar un bloc on efectivament hi trobarem molts d'esquemes de les seves obres fetes i que pensa realitzar. Vertaderament el palau-peixera és una vertadera feina d'artesà, ben realitzada i acabada i es nota la gran dedicació de temps que hi ha empleat. El felicitem de veres i esperam que es decideixi a exposar-la perquè tothom la pugui admirar.

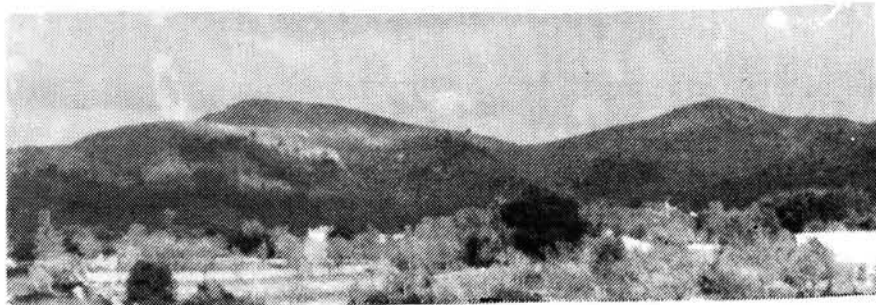
Si desea una buena
construcción para su vivienda
pida información a:

**CONSTRUCCIONES
MANUEL POZO
GUERRERO**

C/ Bonalre, 14 - 07570 - Artà (971) 83 58 10

Crònica des del Coll Faraix

Un cas per llegir entre línies.

Un home, cansat de córrer de metges, anà a un famós curandero.

Aquest li demanà:

- Què vos passa?

- Fa temps que mir de curar-me però no hi ha manera. Tenc una peresa enorme, els matins no me puc aixecar, m'he de llevar uns quilos de damunt i no puc, estic deprimat, en fi, de tot. He pres pastilles, xarops i res m'ha anat bé.

El curandero s'ho pensà una mica. Va posar cara sèria, mirà fixament al pacient i, en to solemne, li digué:

- Mirau, jo tinc el remei per vos. Se lo que vos pot curar, però heu de fer exactament el que vos diré.

Estau disposat a complir fil per randa les meves instruccions?

- Ja ho crec que sí, contestà l'home, de cada cop més assustat davant el to del curandero.

Aquest seguí amb aquestes paraules:

- A tal muntanya hi ha una font que té la virtut de l'aigua màgica.

Heu de beure un tasset d'aquesta aigua cada dia en dejú. Però si voleu curar-vos de veritat heu de anar a la font quan surti el Sol, perquè és el moment just, perquè l'aigua faci l'efecte així com toca. Si hi anau després ja no serveix de res. I una altre

cosa: no hi podeu anar en cotxe ni amb res mecànic. Si no hi anau a peu les vibracions còsmiques (li amollà un pretecol d'aquests) no funcionen.

I tot això, sense mollar ni un pel, ho feis cada dia durant dos mesos. Només així vos podreu curar''

No fa falta que vos digui que abans de dos mesos l'home estava ben curat.

* Dedicat a n'en Tomeu Barceló, que no arrib a saber si és un Psicòleg que empra la medicina o un metge que empra la Psicologia.

**Contestador
83 50 33
automàtic**

Hem rebut la següent cridada.

"...seria necessari que anassiu a fer una foto als contenidors que hi ha vora "Ses Pesqueres". Fa unes setmanes que quasi no es podia passar per la carretera de brutor estacionada fora dels contenidors ja replens i havia escombreries per tot arreu. Deman que hi torneu a fer-hi més fotos perquè sempre es troba

en aquest estat.

Deman que ho publiquen perquè és un assumpte que fa empegueir. També n'hi ha que no respecten les voravies de les carreteres i per molts de llocs hi ha bosses de fems per tot arreu. Deman si ho podeu publicar més sovint a fi de veure si arreglam el problema..."

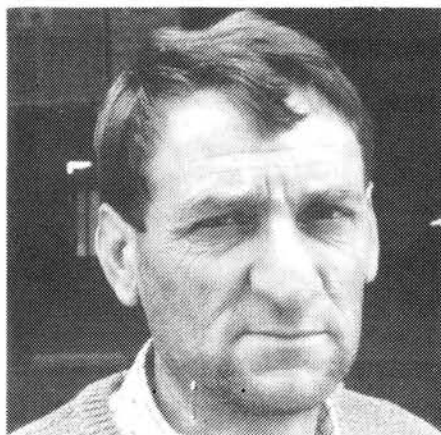
**BAR- RESTAURANTE
CAN BALAGUER**

*** Menú del dia**

*** Tapes Variades**

*** Cuina Mallorquina**

tel. 83 50 03
c/ Ciutat, 19
07570 - Artà

L'art de cultivar Bonsai Filferrar (II)

prematura de les fulles abans esmentat.

A finals de l'estiu i de la tardor, és quan l'arbre engreixa les rames, per tant, qualsevol filferrat s'ha de realitzar balder, ja que causaria ferides si es fes de manera estreta.

***Hivern.** Tal vegada sigui l'època més propícia per a realitzar el filferrat, ja que el problema de rompre nous brots es nul. L'escorça roman forta i és menys problemàtic el fet de poder fer-li mal. No obstant no és aconsellable filferrar durant els mesos de més fred, doncs l'escorça perd elasticitat.

Després d'haver filferrat ens preguntarem: i ara fins quan?

Generalment basten uns sis mesos per aquelles rames de menys de 15 mm. i dos anys per aquelles rames més velles i

gruixades.

De totes formes hem de respectar el creixement de l'arbre evitant que el fil de ferro quedi clavat. Per això deixarem que un tros surti pel cap de la rama per poder afluïxar, al cap d'un temps, adaptant-lo a la nova gruixa de la rama.

No existeix cap forma general de filferrat. Els aficionats més avançats saben que son moltes les formes de filferrar un arbre i la major solució, en cada cas concret, només s'aprèn amb l'experiència i, també, amb el sacrifici de més de dues rames rompudes. En tot cas, com a punt de partida, és molt important seguir els consells que comentarem més endavant, fins aconseguir la suficient soltesa i adaptar l'estil de feina.

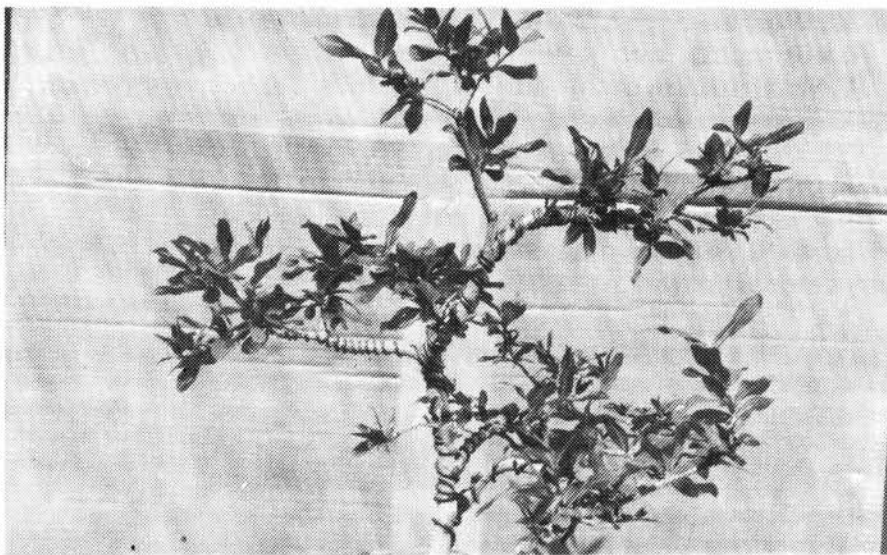
Jaume Ginard I linàs

Quan filferrem hem de tenir en compte el període de creixement de l'arbre i atènyer-se a certes consideracions. No existeix una època ideal per a filferrar, cada període de l'any presenta les seves avantatges i desavantatges.

***Primavera.** Ja que és l'època amb més vigor, les rames es trenquen amb més facilitat, i encara que anem més en compte les ferides es produeixen més fàcilment quan mos veiem obligats a forçar les corbes de la rama.

Presenta l'avantatge del creixement de l'arbre que adoptarà ràpidament la forma desitjada formant-se noves rames com pretenem i evitant una nova correcció.

***Estiu.** L'escorça de l'arbre és qui sofreix la rigidesa del filferrat, encara que ens permet corregir les rames que es desenvoluparen a la primavera i que ja s'han endurides. Les fulles són un inconvenient a l'hora de treballar, tot i que quan enrotllem el fil de ferro a les rames podem reduir la circulació de la sàvia donant lloc a una caiguda

INSTALACIONES Y
REPARACIONES ELÉCTRICAS.
ILUMINACIÓN.
ELECTRODOMÉSTICOS.
TELICO: FAX Y TELÉFONOS

MÉNDEZ NÚÑEZ, 16, bajos
TELS. 56 37 95 - 83 61 80. FAX 83 52 70
CALA RATJADA

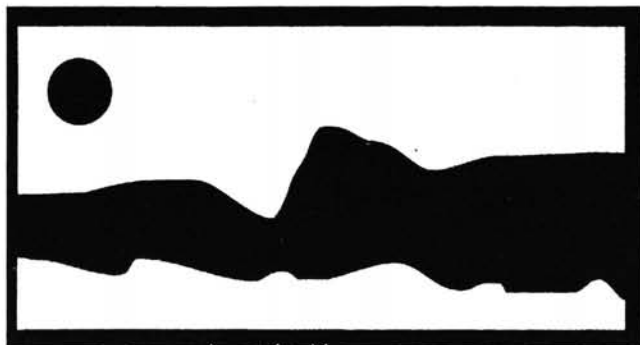
L'Antàrtida, continent per a la Ciència.

El proper dia 21 està previst que s'obri al públic l'exposició "l'Antàrtida, continent per a la ciència" que va preparar el Vice-rectorat d'Extensió Universitària i el Grup de Recerca de Biologia Marina de la Universitat de les Illes Balears. Es tracta d'una exposició sobre la història de l'Antàrtida i les expedicions de desembre i gener de 1991-92 i gener de 1993 amb el vaixell Hespèrides, en què varen participar un grup de científics de biologia marina de la citada universitat que ara l'ha deixada gratuïtament a l'ajuntament d'Artà.

L'exposició estarà oberta del 21 de gener al 6 de febrer de les 19 a les 21 hores cada dia a Na Batlessa.

Per altra part hem d'anunciar també la conferència que sobre el mateix tema de l'Antàrtida pronunciarà la doctora Isabel Moreno, catedràtica de Biologia Marina de la UIB, que ha format part de diverses expedicions al citat continent. Aquesta conferència tindrà lloc el divendres dia 28 d'aquest mes a les 20:30 hores a la sala d'actes de la Residència de persones majors.

Cal senyalar que tan l'exposició com la conferència s'emmarquen dins el "Programa d'Educació Ambiental Artà-94", el qual supera així l'àmbit purament local i mostra el caràcter global i sense fronteres que sens dubta tenen els problemes medi ambientals.

EXPOSICIÓ "L'ANTÀRTIDA, CONTINENT PER A LA CIÈNCIA".

A la sala d'exposicions de Na Batlessa
del 21 de Gener al 6 de Febrer
Horari, cada dia de les 19 a 21h

EXPOSICIÓ "LES MUNTANYES D'ARTÀ, UN MÓN PER DESCOBRIR".

A la sala d'exposicions de Na Batlessa
del 11 al 26 de Febrer
Horari, cada dia de les 19 a 21 h

SEMBRADA D'ARBRES A SANT SALVADOR.

Diumenge dia 13 de Febrer a les 9'30 h
Concentració a Ses Escoles

Es convida tot el poble a participar en aquesta activitat i molt especialment als representants de les distintes entitats i associacions d'àmbit local per tal d'apadrinar cada un dels arbres.

Acabada la sembrada es farà una torrada per a tots els participants.

També tindrà lloc la presentació del viver del jardí botànic.

CONFERÈNCIES I TAULES REDONES

Els divendres a les 20:30 h a la sala d'actes de la Residència

•Dia 28-1-94

"L'Antàrtida, continent per a la ciència."

Per Isabel Moreno, Catedràtica de Biologia Marina de la Universitat de les Illes Balears.

•Dia 18-2-94

"Fauna i flora a les muntanyes d'Artà"

Per Lleonard Llorenç, Catedràtic de Botànica de la Universitat de les Illes Balears i Toni Muñoz, Ornítològ.

•Dia 26-2-94

"Muntanyes d'Artà: Futur Parc Natural?"

Taula redona moderada per Jaume Morey (redactor de la revista Bellpuig) i en la qual s'espera l'assistència de: Macià Hlazequez (president de l'Associació de Geògrafs de les Illes).

Jaume Galmés (enginyer agrònom, director de la finca experimental Sa Canova).

Fernando Garrido (director general d'estructures agràries i medi natural).

Miquel Pastor (Batle d'Artà).

PROGRAMES ESCOLARS

del 18 de Gener al 26 de Febrer

Es tracta de programes especialment dedicats a promoure les actituds de defensa del medi i que, a la vegada, donen a conèixer el nostre patrimoni natural i permeten la seva utilització com a recurs per a l'ensenyament.

ESTRUCTURAS

Pídanos presupuestos sin compromiso

C/ Rafel Blanes, 98 tel. 83 66 64

07570 - Artà

Plenari extraordinari 30-12-93

Tràmits sense novetats en el darrer ple de l'any

No durà ni tan sols mitja hora el darrer plenari del 1993 celebrat pel nostre consistori. Dels tretze regidors només faltava la regidora Piris, del grup Independents. Quatre punts a l'ordre del dia més el de precs i preguntes, que el batle, tot i ésser una sessió extraordinària, volgué incloure en la convocatòria.

Aprovades les actes anteriors per unanimitat, els tres punts principals amb els corresponents resultats de les votacions varen ésser:

- L'aprovació del compte del VIAP corresponent al 1992. Set vots a favor a càrrec d'Independents-C.B. i cinc abstencions per part del PSOE i el Partit Popular.

- Aprovació del compte de tresoreria corresponent al quart trimestre de 1992. Votació idèntica a la del punt anterior.

- Aprovació del compte de tresoreria corresponent al primer i segon trimestre de 1993. Votació idèntica a la del punts anteriors.

Val a dir que, abans de tractar els tres punts, el batle aclarí que per errors en el sistema informàtic, aquests comptes no s'havien pogut presentar a aprovació

fins ara, cosa que ja s'havia advertit en sessions plenàries precedents.

A continuació s'encetà el punt de precs i preguntes, totes per part del grup socialista. Els precs foren:

- La senyalització i ordenació dels carrers Argentina, 31 de Març i Gran Via d'acord amb un croquis que s'adjuntava. El batle contestà que presentaria la proposta a la Policia Municipal perquè l'estudiés i que, en pròximes comissions informatives, en tornarien a parlar.

- Que la Policia Municipal aplicàs la normativa sancionadora de bon govern als vehicles mal aparcats, ja que les línies grogues delimiten clarament les zones prohibides. El batle admeté el prec i acceptà fer-lo extensiu al cos policial.

Les preguntes foren:

- Quina quantitat anual aporta l'Ajuntament a la Federació d'Entitats Locals?

El Sr. Pastor contestà que les quantitats aportades eren de...

- Ha rebut l'Ajuntament de part del CIM la subvenció del Festival de Música Clàssica del 1993?

El batle contestà que sí, que havien rebut la quantitat de 800.000 ptes en

concepte de subvenció.

- Pensa l'equip de govern iniciar les gestions amb la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori per tal d'aclarir el procés d'aprofitament de l'aigua depurada?

El batle contestà que aquestes gestions s'havien fet i que s'havien tengut contactes amb aquesta institució respecte d'aquest tema, però que tal Conselleria no tenia previst tal aprofitament donat que aquest era molt limitat. A més, en el cas concret de la depuradora d'Artà, el cost per aprofitar l'escàs cabal que produeix (conducció, bom-beig...) és molt superior al profit que aquest suposaria, ja que amb l'aigua que es vessa només es poden regar un nombre molt limitat de cultius.

Per la seva part, el portaveu del Partit Popular aprofità per reclamar una informació que tenien demanada de sessions passades, a la qual cosa el batle respongué que administració les estava preparant per lliurar-los-les dins pocs dies.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixecà la sessió i tothom parti cap a dinar s'ha dit.

Plenari Ordinari de l'11 de gener

Una bassa d'oli per començar l'any

Tot aprovat, sense discussions. Una bona manera de començar l'any. Ni tan sols hi va haver precs o preguntes, segurament perquè feia dotze dies que el PSOE n'havia presentades.

Després de l'aprovació de l'acta de la sessió anterior, es va debatre l'adhesió al Pla de Millorament de Façanes i s'acordà participar-hi un any més amb una aportació d'un milió de pessetes. Aquestes obres es financen per terços: un terç l'interessat, un terç la Conselleria i un terç l'Ajuntament. Els interessats poden obtenir més informació i els impresos adients a la Sala.

També s'aprovà l'adhesió al Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació al Desenvolupament. Es tracta d'un compromís d'arribar a aportar fins al 0'7% del pressupost municipal a aquest

Consorci format per Ajuntaments, el CIM i diverses Organitzacions No Governamentals (p.e. Justícia i Pau) per disposar d'un fons que permeti ajudes immediates als països del Tercer Món.

Després s'acordà renovar el conveni amb el Ministeri d'Educació pel Programa de Garantia Social. L'any passat s'obtingueren quatre milions i enguany s'espera obtenir-ne'n més de sis i mig. Es tracta d'un programa per a les persones que no aconsegueixen la titulació acadèmica bàsica. Se'ls forma en un ofici en règim de mitja jornada de feina i mitja de formació.

Es tornà prendre un acord sobre el Pla d'Esports Esportius. De la primera petició (màxima protecció per al litoral artanenc llevat del tram entre Sa Bassa d'en Fasol i els Illotets) no se'n va obtenir resposta.

A la primera informació pública, i veient que no havia recollit la proposta, es tornà demanar. També sense resposta. Ara s'ha acordat insistir per tenir-la.

Relacionat amb el mateix tema s'acordà demanar un nou període d'informació pública per al Pla, perquè la modificació que es proposa pugui ser recollida.

Finalment s'aprovaren les xifres del Padró Municipal d'Habitants. Els que hem començat l'any 94 a Artà som, oficialment, 5.831 persones. Això suposa que som 13 menys que ara fa un any.

Com hem dit, ni precs ni preguntes. El PP, que tantes vegades ha protestat perquè els plenaris extraordinaris no en permeten, en les dues darreres sessions en què si era possible no n'han presentada cap.

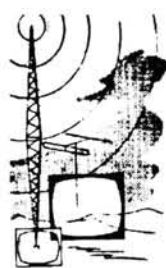
Excavaciones

SEBASTIAN SASTRE

EXCAVADORA MINI

C/. Son Servera, 29
Tel. 83 65 59

07570 ARTÀ
(Mallorca)

Electrodomésticos
Reparaciones eléctricas - Antenas

Proyectos

Mateo Morey

83 51 35

C/ Rafel Blanes, 42 Artà (Mallorca)

Vida de Sant Antoni en vers. L'ha escrita D. Joan Sard

Bellpuig: A què ve una vida de Sant Antoni?

Joan Sard: Ja fa estona que ho duia entre cella i cella però cada any hi pensava massa tard, en el mes de desembre, i ja no tenia temps per dur-ho a terme. L'any passat vaig pensar de posar-m'hi amb temps amb tranquil·litat i calma... M'ha duit uns mesos de feina.

B.: L'heu escrita en vers.

J.S.: Volia fer una cosa popular i lo millor era fer-ho en vers. M'he servit de les estrofes que els nostres glosadors han fet servir per escriure s'Argument, o sia, estrofes de sis mots consonants que rimen el primer amb el quart i el quint, i el segon amb el tercer i el sisè. Té 177 estrofes. Que consti que això no és un argument: això sí, se pot cantar amb la melodia de s'Argument.

B.: Com heu fet aquesta feina? En què vos heu documentat?

J.S.: Hi he anat amb bones: a vegades passava una setmana sense fer res i llavors m'hi tornava posar. La documentació? M'he servit bàsicament d'un llibre d'un capellà de Manacor -Joan Pasqual- que es va editar a Bones Aires, l'any 1948. Aquest llibre -com tots el que tracten de Sant Antoni- se recolza en la Vida que va escriure Sant Atanasi. Sant Atanasi la va escriure en grec i després se va traduir en llatí. Ara hi ha traduccions en altres idiomes...

Atanasi comença a escriure la vida 9 anys després de la mort d'Antoni, l'any 365. Atanasi va ser deixeble seu. Es va informar d'altres ermitans que vivien amb ell, a més que durant un temps també va viure amb Sant Antoni.

B.: Com és que un sant del segle tercer, d'Egipte per més senyes, és el patró de la pagesia?

J.S.: Això jo no ho sé. Sospit que el fet que visqués en el

desert, que els animals el respectassin... els pagesos, quan varen cercar un sant varen pensar en ell...

B.: Sant Antoni és el pare de la vida consagrada.

J.S.: Ell va ser un anacoreta, un home que es retira per trobar-se amb Déu: volia viure en el desert. Era un home que irradiava una gran espiritualitat. El fet que molts anassin a trobar-lo, a demanar-li consells i ajuda espiritual va fer que ell hagués de tirar-se enmig i esdevingués un home apòstòlic. Va donar regles als ermitans. Va anar a Alexandria dues vegades per lluitar contra l'arrianisme i contra els pagans que, en temps de Diocleciana a començaments del segle IV, perseguen els cristians. Tots els qui després al llarg de la història han sentit la crida a una vida eremítica consagrada el tenen com capdevanter i iniciador.

B.: Antoni d'Egipte, de Viana?

J.S.: Sant Antoni va néixer a Egipte, a un poble anomenat Coma. I a Egipte va morir, a Colzum, en el desert. Les seves despulles foren traslladades a Alexandria, i després, per por dels mahometans, les portaren a Constantinobla. En el segle desè, l'any 980, un tal Joselino, va demanar a l'Emperador dur-se'n les despulles del sant a Vienne. L'Emperador les hi va concedir. A Vienne -un poble de França- D'aquí ve que l'anomenam Sant Antoni de Viana.

B.: Què és el més ininteressant

de Sant Antoni?

J.S.: Lo més interessant és que és un sant que no va ser exclusivament anacoreta, com molts creuen, sinó un anacoreta primer i un gran apòstol després.

B.: La publicareu, aquesta vida de Sant Antoni?

J.S.: No ho sé. Primer vull veure si a la gent li agrada. Tal vegada l'any que ve, així la podré millorar... És una aportació a la festa de Sant Antoni, i res més. A fi de conèixer les opinions de la gent sobre aquesta obreta, pensam presentar-la dia 15, a les 5 del capvespre, al saló de la residència; i aprofit l'avinentsa per convidar totes les persones que tenen gust per aquestes coses.

B.: La pagesia està en terra i la festa és cada vegada més sonada. Com és això?

J.S.: La festa que originàriament era de la pagesia, s'ha fet de tot el poble, i encara que la pagesia s'esbucàs de tot, seguiria la festa de Sant Antoni.

B.: Com és que Sant Antoni ha arrelat tant entre nosaltres?

J.S.: Sant Antoni és una festa bàsicament religiosa, lo que passa és que és extraordinàriament popular, sobre tot a Artà. Té uns ingredients molt distints que fan que la festa sigui un mosaic completíssim, acceptat pel poble. El dissabte hi ha les completes i els foguerons; el dia del Sant hi ha la covalcada, les beneïdes i l'Ofici. L'obreria que se desteixina perquè tot estigui en el seu punt; Els dimonis, L'Argument... Abans hi havia el ball de Sant Antoni. Tenim les coques amb tallades... No és estrany que, amb tants ingredients típicament populars, la festa s'aguanti d'una manera tan forta... Això no hi ha qui ho esbuqui.

Gràcies a Don Joan Sard per les seves paraules i per la vida de Sant Antoni en vers.

F.M.

Notícies breus

Moviment

Durant l'any 1993 hi ha hagut el següent moviment:
32 baptismes: 13 nines i 19 nins
21 matrimonis
72 defuncions: 31 dones i 41 homes

Caritas Nadal

El dia de Nadal varem fer l'ofrena per Caritas. A més de l'important apotació en aliments, es varen recollir 122.744 pts. Moltes gràcies.

Sagrada Família

El dia de capdany vespre, tots els qui durant l'any 1993 han fet les noves d'or de casament, els qui fan fet les nocces de plata i els que s'han casat enguany, varen ser convidats a unir-se a la

celebració de l'Eucaristia, a la Missa del vespre a la Parròquia.

A la Colònia

Aquest és el moviment que hi ha hagut a la parròquia de la Colònia durant l'any passat: 7 baptismes: 3 nins i 4 nines; 1 casament; i 3 defuncions: un home i dues dones

El dia de nadal l'ofrena per Caritas va pujar 41.000 pts. Moltes gràcies.

Sant Antoni

Diumenge que ve és el dissabte de Sant Antoni. La pregària del l'horabaixa que feim junts a l'Església -les completes- serà a les 7. La sortida de ca l'obrer serà a les 6'45.

Demanam la col.laboració de tots per fer de les completes una

celebració popular i digne. Popular ja ho és. Ara manca que entre tots mirem de fer-la digne, llevant alguns abusos que l'any passat hi va haver: per exemple, entrar dins l'Església botelles de suc, o pujar damunt els bancs. Vos demanam a tots la vostra col.laboració: moltes gràcies.

Antònia Barceló a Perú

Sor Antònia Barceló, germana de la caritat va partir cap a Perú dimarts passat, dia 11, el vespre. S'incorpora a la comunitat de Sant Martí, a Piura.

Missa de comunitat

Avui dissabte a les 7'30 h del vespre hi ha missa de comunitat.

BAL - 090 Telefax 586470
Telex 69565 VGOR E

Calle Binicanelle, 12 Carretera Cala Agulla, 19
Tels.: (971) 585515 - 585552 Tels.: (971) 564300 - 564017
CALA MILLOR CALA RATJADA

OFERTAS NACIONAL

TENERIFE. 5 noches. Avión+hotel+traslados	31.100 pts.
FIN DE SEMANA EN BARCELONA.	
Avión+2 noches hotel 3***	13.250 pts.
GALICIA. 7 noches. Avión+hotel+coche alquiler	43.500 pts.

OFERTAS INTERNACIONAL

PARIS. Del 27 al 31 Ene. Avión+hotel 3***	
+excursiones	62.500 pts.
ESTAMBUL. 8 días desde BCN. Avión+hotel+traslados	46.200 pts.
TUNEZ. 8 días desde BCN. Avión+hotel+traslados	44.100 pts.

OFERTAS LARGAS DISTANCIAS

CANCUN. 9 días. Avión desde BCN+hotel+traslados	99.000 pts.
CUBA. 9 días. Avión desde BCN+hotel+traslados	86.900 pts.
RIO DE JANEIRO. 7 noches. Avión desde MAD+hotel+traslados	97.500 pts.
STO. DOMINGO. 9 días. Avión desde BCN+hotel+traslados	97.500 pts.
SALVADOR DE BAHIA. 9 días. Avión desde MAD+hotel+traslados	79.900 pts.
TAHILANDIA. 9 días. Avión desde BCN+hotel+traslados	94.900 pts.
NEW YORK. 9 días. Avión desde MAD+hotel+traslados	99.800 pts.

(A. Genovart)

En marxa l'associació de veïnats

Per avui dissabte dia 15 a les 20'30 hs. està prevista la primera assemblea per començar a donar cos a l'Associació de veïnats que durant alguns mesos ha estat promoguent una junta gestora. Aquesta comissió gestora és la que ha convocat l'Assamblea que se celebrarà en el Centre Cultural. La nota de convidada afirma que l'Associació és per "compartir les nostres inquietuts i vetlar pels interessos de tots com a poble". Quants més serem - continua la nota- més idees podrem compartir i aconseguirem una associació més participativa i representativa per a tots. Aquesta associació vol començar agrupant els qui viuen en la urbanització Montferrutx.

Obres d'envergadura la les instal·lacions del Club Nàutic

Una vegada tancada la temporada turística el Club Nàutic inicià el passat mes de novembre una reforma d'envergadura de les seves instal·lacions que li donaran una configuració molt diferent sobre tot a l'interior de l'edifici. La cuina i el menjador han estat totalment remodelats i la barra del bar allargada. Les terraces de l'exterior seran ampliades i es crearà una sala de reunions per els socis, cosa

que feia molta falta a les instal·lacions anteriors i que obligava a haver de celebrar les assemblees dels socis en el recinte del menjador. Durant els darrers 10 anys ha augmentat molt el nombre de socis (ara són uns 300) i en conseqüència l'edifici precisava d'aquesta notable reforma que ha estat també aprofitada per renovar les obsoletes instal·lacions elèctrica, d'aigua i gas. El pressupost és de 15 milions de pessetes.

L'alga del mollet impossibilita la navegació.

En una altra informació ja donàrem compte del problema que causava l'entrada i permanència de l'alga dins el mollet. Ara la situació es fa insostenible donat que l'alga acumulada dificulta la navegació a l'interior del mollet. Els motors de les barques no es poden posar en marxa fins a la sortida per mor que l'alga queda enganxada a l'hèlix. L'altre dia un particular per poder sortir va haver de llevar dels voltants de la seva barca una gran quantitat d'alga perquè no hi havia manera de moure l'embarcació. Els socis estan molestats amb la Junta Directiva perquè diuen que aquesta s'ha mostrat molt passiva davant el problema i que fa ja temps se li hauria d'haver donat solució.

Tomeu Penya actua a benefici del Centre Cultural

El passat diumenge i com a conclusió de les festes nadalenques, tengué lloc una actuació del conegut cantautor vilafranquer Tomeu Penya. La gala, oferta de manera gratuïta per part del cantant, es va fer per recaptar fons i poder fer front a les despeses ocasionades amb motiu d'haver-se enrajolat el saló del teatre. En el mateix acte hi participaren altres cantants i grups de Coloniers i residents que així col·laboraren en aquesta labor a favor del Centre Cultural.

Segueixen envant les obres de la depuradora

Segueixen a bon ritme les obres de la depuradora. El plaç d'execució és de mig any però amb un poc de sort podrien estar enllestides després de Pasqua. El pressupost de l'obra és de 90 milions de pessetes i va a càrrec de l'Institut Balear de Sanajament (IBASAN). S'ha descartat la idea inicial de fer una única depuradora pels nuclis urbans de la Colònia, Montferrutx, Betlem i S'Estanyol. L'actual depuradora sanajará les aigües de la Colònia, Montferrutx i S'Estanyol. Al seu dia es construirà una altra planta per depurar les aigües de Betlem i Es Canons. Les bombes impulsores seran instal·lades devora Sa Bassa d'En Fessol.

Festa de Sant Antoni 1994. Colònia de Sant Pere

Dissabte dia 22

A les 19 Missa i completes

A les 19'30 hores.- Encesa de foguerons per l'Obreria amb acompanyament de la Banda de Música i dels típics dimonis.

A les 21 hores.- El fogueró de l'Obreria obsequiarà tots

els concurrents amb llangonissa, botifarró i vi, obsequi de Vins Oliver. El pa és obsequi del Forn de Sa Plaça.

Participació dels Tambors de Na Caragol

Diumenge dia 23

A les 9 hores.- Capta per tot el poble

amb la Banda de Música i els dimonis.

A les 11 hores.- Ofici solemne a la Parròquia. Es Ballarà l'Oferta

A les 11'30 hores.- Refresc pel poble.

Cavalcada i Beneïdes.

Participació dels Tambors de Na Caragol

Es consideraran carrosses tota casta de vehicles amb motius típics.

PREMIS ESPECIALS PER A CARROSSES LOCALS

Primer.....6000 pts

Segon.....5000 pts

Tercer.....4000 pts

Quart.....3000 pts

Cinquè.....2000 pts

Sisè.....1000 pts

NO LOCALS

Primer.....5000 pts

Segon.....4000 pts

Tercer.....3000 pts

Els altres participants seran obsequiats amb cava.

Premi pel bestiar de cabestre: 1500 pts per cap.

Hi haurà premi especial donat per un calonier a sa somera més ben presentada

Els premis se daran després de ses Beneïdes a s'escola.

C/. CIUTAT, 2 - ARTA Tel. 83 60 88

TORRES

**FOTOGRAFIA I VIDEO
INDUSTRIAL, PUBLICITARI,
REPORTATJES ...**

**NOU SERVEI DE REVELAT
D'AFICIONAT**

- **MAXIMA QUALITAT GARANTITZADA**
- **T'ABONAM LES FOTOGRAFIES**
- QUE NO T'AGRADIN** (maxim 25% del revelat)

1 Hr.
**servei
urgent**

CENTRE FUJI

Biblioteca

Novetats

«**Lleó l'Africà**». Amin Maalouf. Edicions Proa. Col·lecció: A Tot Vent. Barcelona, 1992. 427 pàgs.

Aquesta novel·la conta com Hassan al-Wazzan, fill de Mohamed l'Alamí, dit Lleó l'Africà, va ser capturat el 1518, en tornar d'un pelegrinatge a la Meca, per pirates sicilians, que el van oferir com a obsequi a Lleó X, el gran Papa del Renaixement. Ens trobem en el pas del segle XV al XVI, època de la conquesta de Granada, de la presa d'El Caire pels otomans, època de Giulio de Mèdici i del saqueig de Roma pels soldats de Carles V. A partir d'aquestes dades, Amin Maalouf ha construït l'autobiografia imaginària d'un personatge que, fill d'Orient i d'Occident, fill d'Àfrica i d'Europa, encarna l'home cosmopolita que es guia per la passió de viure i l'instint de felicitat.

Amin Maalouf, és un escriptor libanès d'expressió francesa. Es autor de l'estudi «Les croades vistes pels àrabs» i d'una trilogia de novel·les

històriques sobre el proper Orient, encetada per «Lleó l'Africà», a la qual han seguit «Samarçanda» i «Els Jardins de Llum».

«**La veïna**». Isabel-Clara Simó. Columna Area Jove. Barcelona, 1993. 116 pàgs.

Leonard, un pacífic administratiu d'una oficina bancària, un bon dia es troba dos policies a la porta de casa per interrogar-lo sobre el misteriós suïcidi del propietari d'un magatzem del veïnat.

El cadàver en qüestió deixa un controvertit testament: una atractiva vídua enjogassada, una suma de diners més que considerable i un embolic tempestuós capaç de convertir un insípid administratiu en un apassionat heroi de trifulgues policiaques.

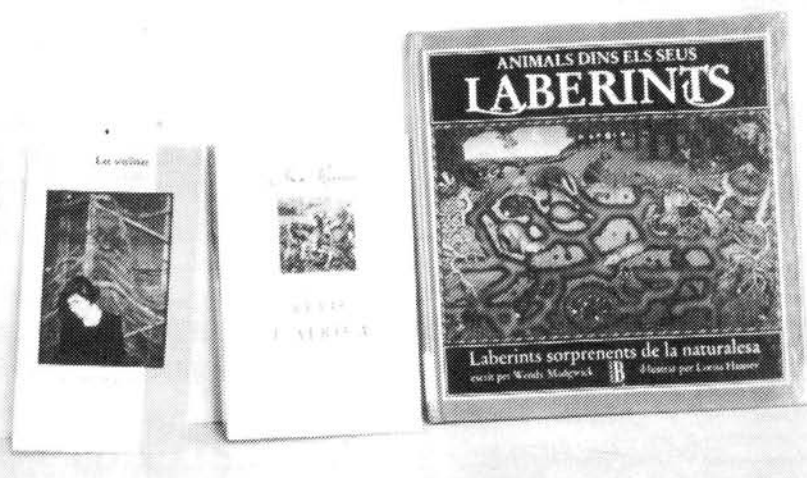
L'autora, Isabel-Clara Simó, va néixer a Alcoi l'any 1943. Tot i que la seva obra s'ha centrat sobretot en la ficció novel·lesca «La Nati», «Ra-quel», «Una ombra fosca com un núvol de tempesta», etc., bé pot dir-se que

Isabel-Clara Simó encarna el prototipus d'escriptor versàtil que diversifica la seva obra en diferents gèneres: narrativa, teatre i periodisme. Aquesta escriptora és considerada com un dels valors més sòlids de la literatura catalana actual i fa només una setmana que ha guanyat el Premi Sant Joan de Novel·la d'enguany.

«**Animals dins els seus laberints**». Wendy Madg-wiick. Il·lustració: Lorna Hussey. Traducció: Dolors Berenguer. Ediciones B, S.A. 1993. 40 pàgs.

Els nins, fins i tot els més petits, podran explorar el món de la naturalesa quan recorrin aquests laberints il·lustrats amb tanta delicadesa. «Animals dins els seus laberints» ofereix molta informació i disposa de l'encant irresistible de ser un «joc» capaç d'entretenir els lectors durant moltes hores.

Tomeu Fiol

VIDRIO ALUMINIO SANEAMIENTO VIALSA

J. Bernad, J. Zafra i J. Genovard

Ctera. Santa Margalida, 57 -Tel. 83 66 35
ARTÀ (Mallorca)

Ecos

Moviment de la població. Mes de desembre de 1993.

NAIXEMENTS

07.12.93. **Antonio Esteva Torres** fill d'Antonio i de Rafaela.

08.12.93. **Antoni Serra Schroeder** fill de Joan i de Heike.

MATRIMONIS

27.11.93. **Juan-Carlos Trigo Román** amb **Francisca Donoso Massanet**.

04.12.93. **Andrés Puigserver Rigo** amb **Antonia Amer Fons**.

04.12.93. **Jaume Esteva Esteva** amb **Maria Gelabert Flaquer**.

04.12.93. **Jaime Servera Gayà** amb **Ana-Maria Algaba Pascual**.

04.12.93. **Sebastià Tous Alzina** amb **Margalida Gayà Perelló**.

17.12.93. **Diego-Rafael Montesi-**

nos Castro amb Paloma Pascual de Riquelme Ogalla.

18.12.93. **Bartolomé Carrió Ginard** amb **Ana María Rodríguez Vicens**.

DEFUNCIONS

02.12.93. **Francisca Danús Dalmau**. 85 anys. C/ Blanquers, 5. a) Tronca.

07.12.93. **Maria Llull Mestre**. 93 anys. C/ Llebeig, 24. a) De Ca'n Penteli.

13.12.93. **Francisco Nicolau Vives**. 69 anys. C/ Batlessa, 3. a) De Sa Badeia.

13.12.93. **Catalina Cantó Barcel·ló**. 83 anys. C/ Major, 65. a) Pastora.

15.12.93. **Margarita Mascaró Carrió**. 82 anys. C/ Rafel Blanes, 92. a) Treball.

17.12.93. **Montserrat Esteva Sancho**. 86 anys. C/ M. Blanes, 1. a) Xexa.

19.12.93. **Jaime Carrió Canet**. 63 anys. C/ S. Francesc. a) Moli d'En Salom.

22.12.93. **Maria Esteva Moyà**. 92 anys. a) Sua.

28.12.93. **Maria Sancho Servera**. 87 anys. C/ Na Batlessa, 14. a) De Na Maians.

29.12.93. **Miguel Ginard Dalmau**. 74 anys. C/ Mestral, 28. a) Pelat.

RESUM DE LA POBLACIO A L'ANY 1993

TOTAL DE POBLACIO	
ANYS	HABITANTS
1960	5.401
1970	5.459
1980	5.620
1991	5.716
1992	5.729
1993	5.840

MORTALITAT			
anys	homes	dones	total
1987	26	36	62
1988	22	27	49
1989	25	34	59
1990	33	30	63
1991	29	39	68
1992	39	36	75
1993	23	23	46

MATRIMONIS	
ANYS	NÚMERO
1987	42
1988	22
1989	45
1990	49
1991	38
1992	35
1993	33

NATALITAT			
anys	homes	dones	total
1987	25	26	51
1988	39	31	70
1989	25	36	61
1990	30	32	62
1991	32	23	55
1992	32	24	56
1993	31	34	65

TAXES (en tant per mil)	1991	1992	1993
T. bruta de natalitat	9,6221	9,7748	11,1301
T. bruta de mortalitat	11,8964	13'0912	7'8767
T. bruta de nupcialitat	6,6480	6,1092	5'6506
Creixement vegetatiu	- 13	- 19	+ 19
T. de creixement veget.	3'2534		

PLUVIOMETRES DEL TERME D'ARTA				MES DE DESEMBRE DE 1993			
DATA	SA CORBAIA	URBANA	ES PONT	SON MAGANET	ETS OLORS	ERMITA BETLEM	COLONIA ST. PERE
Dijarts, 14	3'0	4'3	4'0	6'3	4'0	9'0	
Dimecres, 15		1'2	0'9	2'4	5'5		3'1
Dijous, 16							7'6
Dimarts, 21					2'0	0'4	
Dissabte, 25	4'7	5'7	12'2	11'3	8'3	5'3	
Dilluns, 27	1'7	2'3	3'1	3'0	3'0	3'4	2'2
TOTALS :							
MES	9'4	13'5	20'2	23'0	22'8	18'1	12'9
ANY NATURAL	443'6	504'9	507'3	533'5	680'1	568'8	510'5
ANY AGRICOLA	235'5	272'1	264'5	284'4	332'1	327'8	302'6
COMPARACIO AMB EL MATEIX PERIODE DE L'ANY ANTERIOR (Desembre 1992)							
MES	84'5	75'9	76'4	68'6	75'4	96'9	81'8
ANY NATURAL	567'3	569'3	594'4	515'8	607'5	625'9	556'8
ANY AGRICOLA	259'6	254'3	260'9	240'6	256'6	243'3	162'2
Comentari: Important canvi de tendència en les precipitacions del mes en relació a les de la resta de l'any agrícola en curs. Es pot veure comparant la quantitat de precipitació amb les del desembre de 1992.							

JOYERIA

VIKY

RELOJERIA - PLATERIA

Fabricación Propia

Carrer de Ciutat, 18
Teléfono 56 22 63
ARTA (Mallorca)

INSTAL·LACIONS**Mascaró C.B.**

**VOS DESITGEN BONES FESTES DE SANT ANTONI
I PER MOLTS D'ANYS**

Avinguda Costa i Llobera, 34 - B
tel. 83 67 10 Artà (Mallorca)

Bàsquet

Antoni Nicolau, tres mesos a Girona

Ha tornat per les vacances de Nadal i també han vingut els seus company d'equip en la primera ronda de l'intercanvi que, com l'any anterior, realitzen amb el CEB Sant Salvador. Enguany però ell ha jugat els partits amb el seu equip, el Pompeu Fabra, de Salt, Girona. Antoni Nicolau resideix a casa d'una família d'un company seu d'equip, estudia a Anglès i juga a bàsquet, l'afició que li ofereix tot un futur obert a totes les possibilitats.

Bellpuig.- Com han anat aquest tres primers mesos a Salt?

Antoni Nicolau Servera.- Bé, la veritat és que m'he enyorat un poc però no massa. El que més m'ha estranyat? El menjar, el ritme de les menjades. Jo aquí estava un poc avesat a menjar quan tenia gana i allà he de seguir un ritme de berenar, dinar i sopar a hores fixes que m'ha estranyat una mica.

B.- I l'escola? com t'has adaptat?

ANS.- Molt bé. Vaig a classe a Anglès, una població a desset quilòmetres de Salt a un institut on puc seguir l'ESO que estudiava a Artà. La veritat és que no he notat canvis.

B.- Però vius a Salt...

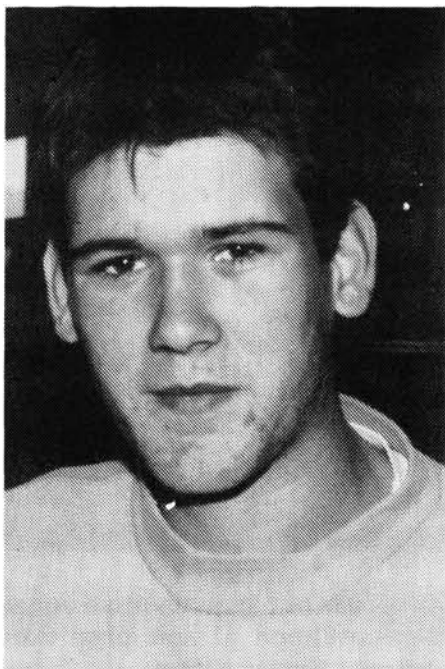
ANS.- Sí, sí. Al domicili d'un company d'equip amb el qual fèrem l'intercanvi del l'any passat i que per tant ja coneixia. M'hi sent molt bé. No és la meva família, però m'han acollit molt bé, n'estic molt content.

B.- I amics?

ANS.- He conegut molta gent, tant a Anglès, com a Salt i Girona. Tenc amics i he connectat molt bé.

B.- Te n'aneres per jugar a bàsquet, com t'ha anat amb el teu nou equip?

ANS.- M'agrada molt. Allà els entrenaments són bastant

més forts perquè en feim quatre a la setmana més el partit de lliga, i les sessions són de prop de tres hores. Tampoc no tenim un pavelló cobert com aquest [l'entrevista la feima al polisportiu de Na Caragol] i la primera mitja hora fa molt de fred. El nivell de la lliga d'allà és molt més alt que no el de per aquí. El meu equip va davant i en general els equips contrincants estan a un bon nivell.

B.- I el teu progrés tècnic?

ANS.- Crec que he evolucionat molt, sobretot en els dos primers mesos de ser allà. Jo mateix me'n don compte que vaig millorant tot i que ara ja no tant ràpidament com al principi. Crec que durant tres o quatre anys aniré millorant, veig que em queda molt per aprendre. Passar gust? Sí, jo segueixc disfrutant de jugar a bàsquet.

B.- Jugues amb regularitat?

ANS.- Sí, un promig d'entre vint-i-cinc i trenta minuts per partit. No tenim una demarcació fixa. Normalment juc de pivot però també d'aler i fins i tot de base, per marcar jugada. Ens fan rotar, tots hem de jugar de tot. Sí, som el més alt i juc més de pivot.

B.- Deus tenir ocasió de veure altres partits, altres equips...

ANS.- Sí, sí. Veig jugar molt a bàsquet, de totes les categories. Sobretot el Valvi que té dos o tres juvenils que són del Pompeu Fabra. També vaig a cada partit que juga el primer equip del Valvi a la lliga ACB. És un bàsquet de categoria i ens serveix d'ajuda. Hi anam tots els companys de l'equip.

B.- Penses quedar a Girona?

ANS.- A final de temporada faré les proves de juvenil amb el Valvi i si em trien hi quedaré. Si no, tornaré cap aquí.

B.- Creus que tens possibilitats?

ANS.- És difícil però hi ha possibilitats. Els entrenadors dels equips grans vénen a vegades a veure'ns...

B.- ...en resum...

B.- Jo estic content d'haver anat a Salt, al Pompeu Fabra, m'hi sent bé i em pot ser profitós. M'enyor un poc, però de tant en tant o vénen a veure'm o vénen jo. Si puc fer una escapada jo ho preferesc perquè és més fàcil desplaçar-me jo tot sol que tota la família. A més, així veig els amics i em va beníssim.

B.- Quina alçada fas?

ANS.- No ho sé bé, la veritat és que no m'ho mir massa, però amb sabates dec fer dos amb tres. Pes? tampoc ho sé, però sobre vuitanta i pocs quilos més. Segurament hauria d'augmentar uns vuit quilos més però mentre no acabi de créixer no puc anar a gimnàs. L'any que ve, si vaig de juvenil amb el Valvi, ja faré musculació... fins que no ets juvenil no comences amb això. No sé si creixeré més, pels exàmens que m'han fet em diuen que puc créixer de set a vuit centímetres més, però qui sap... podria ser que em quedàs amb dos amb quatre, no ho sé...

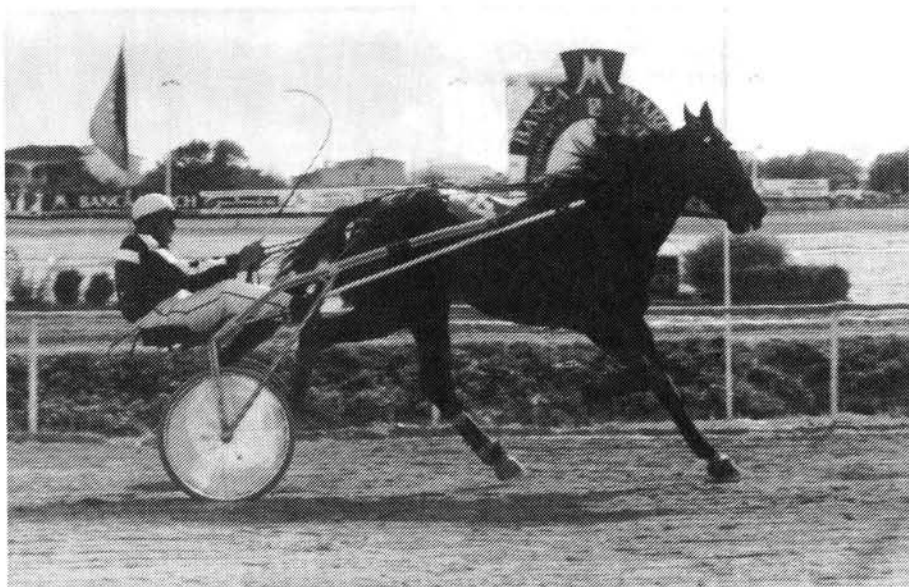
Hípica

Galeria. MERAVELLA

Dins l'edició d'aquest **Bellpuig** i dins la secció de Galeria avui parlarem del que ha estat una de les egües més regulars de tota la plantilla de cavalls trotadors a nivell nacional. Es tracta de l'egua de les quadres **Blaugranes Meravella**.

Meravella va néixer l'hivern del 85 a les quadres d'En Tomeu Gili, Sua, a Son Catiu i va esser la darrera filla d'aquesta gran reproductora que va esser **Aixalda Dior** que va produir **Faula, Joiell i Loçana**. Després d'uns inicis tardans i tot i el seu gran físic **Meravella** no va destacar a cap de les curses importants per a poltres de la seva generació. Després del seu debut anava intercanviant mostres de classe amb altres que demostrava falta de regularitat.

Però va esser a finals del 92 quan **Meravella** es va destapar com el que ha estat el seu fort dins el 93, una egua superregular, i va esser després d'una temporada fora prendre part en curses quan després d'un canvi de propietari (havia passat de les quadres de Bartomeu Gili a les quadres **Blaugranes**) i de preparador (ara és preparada pel manacorí **Sebastià Riera**) **Meravella** ha obtingut uns resultats excel·lents. Cosa que l'ha duita entre d'altres a esser l'egua més regular del nostre particular Rànquing dels mesos d'octubre, novembre i desem-

bre, cosa per la qual volem donar l'enhorabona al seu propietari **Miquel Fuster Canet**.

Com a dades significatives per les quals el 93 ha estat l'any de **Meravella** podem dir que ha estat l'any que ha establert el seu record a 1'21'9 sobre 2.140 metres, handicap a Son Pardo; que ha aconseguit en tot el 93 dotze victòries (el cavall trotó

que més n'ha aconseguides dins el 93 ha esta ella), cal assenyalar que 9 d'elles han estat a Manacor. Ha aconseguit el triomf al premi de la regularitat Manacor-Son Pardo i ha guanyat 420.000 pessetes en premis. Quasi res. També el nostre particular rànquing amb 19 punts, 6 més que la segona classificada, **Penyora**.

Meravella	Ego	Feu Follet X
		Okadina
	Aixalda Dior	Dior
		Lady Kit

Rànquing del darrer trimestre del 1993

A finals de setembre del passat any va sorgir la idea conjunta entre **Bellpuig** i el **Club Hípic d'Artà** de promoure una secció titulada Galeria allà on anirien sortint els cavalls locals més destacats de la quinzena ja fos dins els hipòdroms o per altres diferents motius donant a conèixer un poc més a tots els artanencs el que tenim i el que

fan els nostres cavalls. També va sorgir la idea de promoure un rànquing de cavalls locals el qual aniria del 1r. d'octubre fins al 31 de desembre amb 3 punts per 1r, 2 punts per 2n i 1 punt per 3r aconseguits a Manacor o Son Pardo; per la qual cosa es va cercar un patrocinador per posar un trofeu a l'hora de valorar el 1r lloc del rànquing. El vàrem trobar

a Elèctrica Jaume Mestre CB, cosa que és d'agrar.

El que també hem de valorar són els 19 punts aconseguits per **Meravella** que l'han feta la guanyadora, però han estat ni més ni manco que 18 els cavalls que han puntuat en tres mesos, cosa que no és gens menyspreable. El 2n lloc ha estat per aquesta altra bona egua que

tenim dins el poble com és **Panyora**, l'egua de Mateu Vicens ha aconseguit 13 punts.

A la 3a posició són tres els cavalls que han quedats empatats **Lírico** (que darrerament ha quedat 2n al Gran Premi Codor-niu disputat a Son Pardo en tres diferents carreres essent el guanyador el més regular de les tres). **Lindomundo** que ja va sortir a la nostra secció Galeria, **Sorteta** que també ja ha sortit a Galeria.

Riggy (amb la millor velocitat del rànkung, 1'19"2) i **Saint Methurin** han estat 4t. amb 7 punts. El primer d'ells també ha sortit a Galeria.

En cinquena posició i amb 6 punts han estat 4 cavalls: **Papilou**, **Pol Trello** (sortit a Galeria), **Valse de Nuit** (també apare-guda) i **Unita Star's** (jove promesa de Na Borrassa i del trot artanenc).

En sisena posició ha quedat el francès del Pou d'Es Rafal **Regent du Pre**.

Roure, **S'Estel de Retz**, **Tumbet Blue** i **Uruguaya** aconseguiren 3 punts.

I amb 2 punts han quedat **Lorris** i **Mel**.

RANQUING PER PROPIETARIS		
Clas.	Quadres	Punts
1	BLAUGRANES Meravella, 19	19
2	NA BORRASSA Sorteta, 8 Unita Star's, 6 Mel, 1	16
3	SA CORBAIA Lírico, 8 Riggy, 7	15
4	MATEU VICENS Panyora, 13	13
5	SA FONT CALENTA Saint Mathurin, 7 S'Estel de Retz, 3	10
6	GABRIEL PASCUAL Lindomundo, 8	8
7	MIQUEL NEGRE Papilou, 6	6
	ARCS C.B. Pol Trello, 6	6
	SEBASTIÀ ESTEVA Valse de Nuit, 6	6
10	ES POU DES RAFAL Regent du Pre, 5	5
11	JERONI GINARD Roure, 3	3
	SEBASTIÀ GENOVARD Tumbet Blau, 3	3
	A. SANCHEZ Uruguaya, 3	3
14	JOSEP ESTEVA Lorris, 2	2

RANQUING corresponent al mes de DESEMBRE de 1993								
FINAL DE L'ANY 1993								
Nom del cavall	Millor temps	Pts	MA 18	SP 19	SP 26	MA 27	Pts	Cl
Castanyer			-			-		
Lindo Mundo	1'25"0	5	2n			3r	8	
LÍRICO	1'21"6	6		D	2n		8	
LORRIS	1'26"4					2n	2	
Mel	1'26"2	2	D			D	2	
Meravella	1'21"7	19	-			-	19	1
Nostro VX					D			
Panyora	1'21"1	10	1r				13	
Papilou	1'21"6	6	-			-	6	
Pol Trello	1'23"	6		-	-		6	
Regent du Pre	1'22"5	2				1r	7	
Riggy	1'19"2	7			-		7	
Rigoletto				-	-			
Roure	1'24"7	3	-		-		3	
Saint Mathurin	1'23"3	7	R				7	
S'Estel de Retz	1'24"2	3					3	
Sibarita						-		
Simpàtic			-			D		
Sorteta	1'24"8	8			D		8	
Truyola LC						D		
Tumbet Blau	1'30"0	4		-			4	
Unita Starts	1'29"6	3				1r	6	
Uruguaya	1'32"	3					3	
Valse de Nuit	1'21"7	3	1r			-	6	

Bàsquet

Cadet Masculí

S'ARENAL, 44
FORN DE SA PLAÇA, 77

Partit disputat el dissabte dia 18 en el col legi públic de Son Verí de S'Arenal. L'equip local tenia la condició de líder imbatible del grup però l'equip del Forn de Sa Plaça, va dominar durant tot el partit, encara que l'equip local fos bastant superior amb alçada. L'equip local va fer una zona 2-3 on l'equip artanenc el va poder superar amb facilitat. Tan sols un petit canvi de defensa de l'equip local a la segona part va fer que l'equip artanenc perdés la concentració, però després l'equip artanenc es va tornar a centrar i va aconseguir aquesta important victòria.

Cal destacar la doble figura aconseguida per **M.A. Riera** amb 38 punts i 31 rebots.

Els punts es varen distribuir de la següent manera: **Carrió(6), Riera(38), Cur-sach(11), Dalmau(2), Gayà(14)** -cinc inicial- **Cabrer Ja.(6), Cabrer Jo.(-)**.

Els parcials cada cinc minuts varen ser: (2-12) (10-20) (13-33) (20-43) en el descans, (28-48) (34-52) (40-60) (44-77).

Juvenil Femení

C. E. S. SALVADOR, 52
CAP DE LLEVANT, 27

Partit disputat el dissabte dia 8 al polisportiu de Na Caragol, d'Artà. Bon partit per part de l'equip local, però algunes errades al final de la primera part perillaren el marcador, ja que s'ajusta moltíssim. Durant la segona part es pogué apreciar el bon joc i l'experiència de les jugadores locals.

Cal destacar els 16 punts de **C. Tous** i els 14 de **C. Esteva**.

Sènior Femení

Llucmajor, 49
Bar 'EL DORADO', 58

Bon partit el jugat per les nostres representants. La motivació per jugar aquest partit va ser bastant alta per part de totes les jugadores durant tot el partit. Destacar els 26 punts de **A. Bauçà** que amb els seus ràpids contraatacs va acabar amb la defensa rival.

Els punts es varen repartir de la següent manera: **Ginard(7), Flaquer(6), Bauçà(26), Rosselló(2), Balaguer(15), Infante(-), Lorenzo, V.(-), Lorenzo B.(-)**.

Els parcials cada cinc minuts varen ser: (4- 5) (7-12) (11-18) (17-24) en el descans, (21-31) (30-40) (35-47) (49-58).

Bar 'EL DORADO', 54
F. Mestre Santanyí, 33

Partit jugat bastant malament per una confiança superior que va fer que les jugadores artanenques no estiguessin motivades. A la segona part es va jugar amb més serietat i es va jugar amb el contraatac com una arma decisiva. Cal destacar el 27 punts de **A. Bauçà** aconseguits la gran part per els seus contraatacs.

Els punts es varen repartir de la següent manera: **Ginard(13), Flaquer(6), Bauçà(27), Rosselló(2), Balaguer(4), Infante(-), Lorenzo, V.(2), Lorenzo B.(-), Garau M.(-)**.

Els parcials cada cinc minuts varen ser: (0- 6) (6- 9) (10-14) (20-16) en el descans, (24-21) (31-25) (41-25) (54-33).

Sènior Masculí

HISPANIA, 71
SANIMETAL, 62

Partit disputat el diumenge dia 19 de desembre a les 10.30 h. en el camp del Hispània de Palma.

Partit on l'equip artanenc va tenir avantatges durant gran part del temps, però en els últims tres minuts l'equip local va desfer a l'equip artanenc.

Cal destacar les dobles figures aconseguides per **A. Gili** amb 19 punts i 12 rebots i els 13 punts i 11 rebots aconseguits per **R. Carrió**.

Els punts es varen repartir de la següent manera: **T. Gili(6), P. Vaquer I(20), R. Carrió(13), A. Gili(19), M. Ginard(4)** -cinc inicial- **M. Galan(-), J. Ginard(-), J. Muñoz(*)**.

Els parcials cada cinc minuts varen ser: (0- 5) (4- 5) (11-13) (23-21) en el descans, (30-36) (42-45) (52-55) (62-71).

TORNEIG DE PENYES

POP Manacor, 57
C.E. S. Salvador d'Artà, 54

Segona derrota de l'equip artanenc, els punts es varen distribuir de la següent manera: **Serra, A.(-) Forteza, J.(4) Zafra, J.(13) Ferrer, Ll.(18) Tous, G.(-), Tous, J.R.(2) Sureda, S.(2) Serra G.(15)**

TORNEIG DE SON SERVERA

Durant els dies 25 i 26 de desembre es va fer l'inauguració del polisportiu de Son Servera. El Club serverí va organitzar aquest torneig en el qual hi varen participar els equips juvenils i sèniors del Club esportiu Sant Salvador d'Artà.

La sort no va ser la mateixa per els dos equips mentre que l'equip Sènior del SANIMETAL va fer un triangular amb els equips de Son Carrió i Son Servera, va quedar classificat en segon lloc; mentre que, l'equip juvenil dels MARMOLS ARTA, va fer un torneig amb els equips del Cap de Llevant, Son Carrió i Son Servera, i va quedar classificat en primer lloc.

Una de les formacions de l'equip de veterans que participa al torneig de penyes.

ESTAGE DE NADAL ACTIVITATS REALITZADES

Durant els dies 28, 29, 30 de desembre de 1.993 el C. E. S. Salvador va tornar a organitzar un Stage amb una escola de Salt, Girona, anomenada Pompeu Fabra, - equip on hi juga A. Nicolau, i tornant a aprofitar aquest Stage el C. E. S. Salvador va organitzar, també, el segon Torneig Nadal, 92, per equips cadets, on hi varen participar dos equips cadets de femines, i quatre equips cadets masculins.

El dimecres dia 28 i al dijous de matí, es varen fer tres sessions d'entrenament on hi varen participar els dos equips cadets del C.E. S. Salvador conjuntament amb l'equip Gironí, aquestes entrenaments, varen ser dirigits per els tres responsables de l'escola de Bàsquet de Girona.

El dimecres dia 29 de Desembre al capvespre es va fer un partit on hi varen participar els equip del POMPEU FABRA i l'equip dels cadets masculí del FORN DE SA PLAÇA, la victòria va correspondre a l'equip Gironí. La diferència va ser d'uns 40 punts, però durant el primer temps l'equip artanenc en el qui hi va jugar A. Nicolau durant la primera part va aconseguir aguantar a l'equip

Gironí, que va aconseguir aquesta avantatge gràcies al ràpids contraatacs que va fer durant la segona part.

El dijous dia 30 és va celebrar la grandia de bàsquet en la que hi varen participar els equips A. GALMES, MALLORCA "B", MALLORCA "A", POMPEU FABRA i els dos equips del FORN DE SA PLAÇA.

A les 15.30 es va celebrar el primer partit amistós Cadet Femení, entre el FORN DE SA PLAÇA i el A. Galmes "B" de Sant Llorenç de's Cardessar, el resultat va ser de (-) a favor de l'equip de Sant Llorenç, l'equip artanenc que no va poder comptar en tots els seus efectius a causa del gran número de lesions que té va perdre aquest partit.

A les 17.00 es va celebrar el segon partit amistós de la tarda entre el FORN DE SA PLAÇA i el MALLORCA "B", equip que havia vençut a l'equip artanenc a la lliga regular per només tres punts d'avantatge, l'equip artanenc va dominar durant tot el partit, aconseguint unes avantatges de fins a 16 punts, el resultat final va ser de (76-60).

A les 19.00 h. es va disputar un torneig de triples on hi varen participar dos jugadors de cada equip. Després de tres voltes es va proclamar guanyador el jugador del FORN DE SA PLAÇA, nomenat S. Carrió, amb tres series de 3-9, 3-9 i 4-9 a la final on hi va arribar conjuntament amb el jugador M. Fradera del Pompeu Fabra.

A les 19.30 h. es va disputar el gran partit de la diada entre el MALLORCA "A" i el POMPEU FABRA. L'equip gironí es va veure sorprès per un gran equip on s'ha de dir, no pareixien al lots cadets, es va poder veure un bon partit al acabar la victòria va ser per l'equip del MALLORCA "A" per una avantatge de 20 punts.

A les 21 h. es va fer l'entrega de trofeus donats per l'Ajuntament d'Artà, al acabament es va fer entrega d'una petita fotografia a A. Nicolau, en record dels seus antics companys.

La directiva del C. E. S. Salvador, vol donar les gràcies a la directives del A. Galmes de Sant Llorenç i al MALLORCA de Palma, per deixar que als seus equips poguessin participar en aquest torneig, a més, a totes els pares dels equips cadets, sobre totes les mares i pares dels jugadors cadets masculins per tota la seva ajuda, que ha estat molta.

El calendari del partits a celebrar a n'el polisportiu de Na Caragol per aquest cap de setmana:

Dia 15-01-94:

Infantil Femení a les 11.30
C.E. SANT SALVADOR - Santanyi

Cadet Masculí a les 18.00
FORN DE SA PLAÇA - Pla de Na Tesa

Juvenil Masculí a les 19.30
MARMOLS ARTA - Santanyi

Dia 16-01-94:
Sénior Masculí a les 11.30
SANIMETAL - SANTANYI

Ciclisme

Miquel Alzamora a l'Open d'Anvers (Bèlgica)

El ciclista artanenc Miquel Alzamora, integrant de la selecció espanyola de ciclisme, participà el passat cap de setmana a les proves de l'Open d'Anvers, a Bèlgica. Després de dues setmanes de concentració prèvies al viatge, continua en l'actualitat i fins a finals de gener la preparació i controls físics a S'Arenal.

Els dies 7, 8 i 9 varen tenir lloc les proves d'aquesta competició d'hivern. Dos equips destacaren sobre la resta: el de França i el d'Alemanya que hi dugueren els corredors més preparats. El nivell, a judici del nostre corredor, ha estat molt alt i tots els equips es preparen amb la perspectiva dels Jocs Olímpics del 96. En Miquel està satisfet, tant del paper conjunt de la selecció, cinquena en la classificació final, com de les proves que ell disputà.

Divendres participà en Eliminació (8è), Puntuació (12è) i com a membre de l'equip de Velocitat Olímpica, que va ser 5è.

El dissabte, un altre cop en l'Eliminació (12è) i Puntuació (14è). Diumenge va ser 14è en Eliminació i 6è darrere Derni (moto).

Un altre cop a la concentració de S'Arenal, continua la preparació fins a final de mes. Cada matí, carretera, i cada horabaixa, carretera i piscina. Aquests dies havien de començar els controls mèdics.

Volei

Rnt. "Los Dragones", 2

Volei Artà, 3

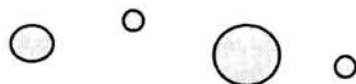
El passat dia 4 es va jugar aquest partit al Port de Manacor, on es va posar de manifest que la lluita i entrega son armes fonamentals si es volen guanyar els partits.. Aquestes dues armes serviren al nostre equip per guanyar al final de 5 sets reglamentaris davant un equip que tampoc escatimà esforç al llarg de l'encontre. Les contínues alternàncies en el marcador també foren una característica i reflecteix la força en que es jugaren els punts. El marcadors parcials foren: 10-15, 15-8, 11-15, 15-12 i 7-15.

Moldures Llull, 3

Volei Artà, 2

Si en el partit anterior es va poder guanyar, en aquesta ocasió no fou possible. El marcador final de l'últim set fou de 15-13 favorable als manacorins. Emperò la tònica general del partit fou la mateixa de l'anterior. Lluita entrega i total per part dels nostres jugadors, que culpa del cansament (no es pogueren fer canvis ja que per motius de lesions i viatges, eren els juts per poder disputar el partit), es va caure en moments de desconcerts i lentitud en defensa. Tot i això, en línies generals, es va realitzar un bon partit. Els parcials foren: 15-10, 8-15, 15-7, 9-15 i 15-13. Esperem que el proper partit a disputar el dia 18 d'aquest mes a Na Caragol davant el Manacor, es pugui seguir la línia ascendent en el joc de l'equip artanenc.

Pere Riera

Comercial
ARTA

EN ARTA:
Carrer de Clutat, 26 - Tel. 56 21 48

EN MANACOR:
Poligono Industrial
C/. Menestrals, 11 - Tel. 55 58 11

SERVICIO TECNICO Y
RECAMBIOS ORIGINALES
TEL. 55 58 11

ARTA - (Mallorca)

Massey-Ferguson. Tractores

CONDOR	Motocultores y Motobombas
BATLLE	Empacadoras • Rotoempacadoras y Sistemas de riego
ZAZURCA	Equipos preparación Tierra y Siembra
AGUDO	Cubas de vacío
MONDIAL Y OPEM	Motosierras
CAVARA	Pulverizadores
CASPARDO	Barra de Corte
JUSCAFRESA	Remolques
BLANC	Peladoras de Almendras
BRUN	Abonadoras

MASSEY-FERGUSON

condor

BATLLE

ES
MONUMENT

ES MONUMENT

nova direcció - nou ambient

**SALO REMODELAT PER BATEJOS - COMUNIONS
I CELEBRACIONS EN GENERAL**

Telèfons: 83 62 48 - 83 58 96

(tancat els dilluns)

1ª Regional Preferent

El C. D. Artà segueix sense guanyar partits

At. Rafal, 3
C. D. Artà, 0

C. D. Artà, 1
Alaró, 2

El C. D. Artà acabà, i ha començat a la vergada, l'any amb mal peu. Des de principis de novembre els artanencs no han guanyat cap partit després de la gran derrota contra el Murense, 7 a 0. El darrer partit que es va guanyà fou contra el Consell, 2 a 1. De mica en mica els artanencs s'enfonsen, indiscutiblement, a la cua de la classificació estant, a hores d'ara, ocupant l'última posició a cinc punts dels seus immediats rivals; el Porto Cristo i l'At. Rafal.

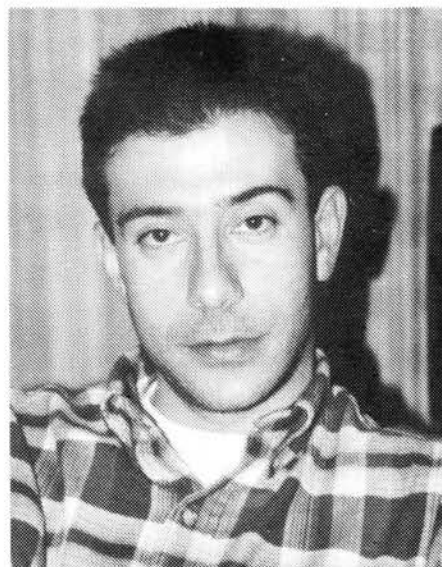
Però la grata notícia fou la nova incorporació a l'equip artanenc del defensa Julià, que com recordaran els aficionats, havia deixat la pràctica del futbol deixant bons records futbolístics, i fa uns anys havia encapçalat la classificació de la regularitat essent un dels millors jugadors d'aquella temporada. Amb la seva modèstia esportiva que el caracteritza declararia a la redacció de Bellpuig: "la meua incorporació no és més que intentar donar una mà, una

simple ajuda a l'equip, el qual no vol dir que no sigui difícil sortir de la situació en que es trobam". Sens dubte serà aquest un gran reforç.

El C. D. Artà començà l'any amb derrota contra l'At. Rafal perdent amb el resultat de 3 a 0. El joc d'ambdós conjunts reflexà la seva posició de la classificació. La primera part acabà favorable als ciutadans amb el resultat de 2 a 0. En el minut deu de la segona es marcaria l'últim gol de la tarda posant el marcador final de 3 a 0.

Contra l'Alaró, en un principi, l'equip artanenc tengué més ocasions per obrir el marcador al seu favor, donat que el domini en el joc fou més favorable pels artanencs davant un equip també fluix. Però les errades o la manca de davantera foren, altre vegada, el factor principal perquè l'Artà es fes amb els dos punts.

El primer gol vendria en el minut 18 del primer temps per mediació d'en Juanjo. Davant l'insistència dels locals, n'Oliver empataria el partit arribant just al minut 45. A la segona part, en el minut 14, en Tineo marcaria el segon gol favorable als visitants. El partit acabaria amb el resultat de 1 a 2 favorable a l'equip d'Alaró.

Julià Massanet, jugador de l'Artà

Tot i perdre, hem de dir que la bona sort no acompanyà gaire a l'equip artanenc ja que les millors ocasions foren pel conjunt local.

L'equip artanenc, com hem dit abans, es troba a l'última posició amb 7 punts i 13 negatius. Al davant seu té al Porto Cristo i a l'At. Rafal amb 12 punt i 10 negatius.

contestador
83 50 33
automàtic

PIZZERIA-RESTAURANTE
EL MESÓN
EIS CAFÉ

CASA CRISTOBAL
Nureduna, 2 Telf. 56 55 81 CANYAMEL

PIZZERIA-RESTAURANT
EL MESÓN

patrocina

TROFEU AL MÀXIM GOLEJADOR DEL
C.D. ARTÀ

Lliga de 1ª Preferent, temporada 93-94

Classificació:

Oliver, 4	Rigo, 2
Cursach, 3	Moll, 1
Caldentey, 2	G. Massanet, 1

ES RACO

Avui, la foto comentada data del desembre de 1958. Eren temps de matances i els 24 personatges que es deixaren prendre la fesomia eren precisament a les seves matances i són tots de la família Fulla i Lloveta al carrer de Les Barraques.

Són d'esquerra a dreta i començant per darrera:

Mateu Ginard, Lloveta, al seu costat la seva dona Bárbara Vaquer. Segueix Maria Carrió, Valenta, i al seu costat el seu espòs Sebastià Ginard, Lloveta. Rafel Espinosa, actual espòs d'Antònia "Bassa". Sebastià Carrió, Valent, i la seva esposa Bárbara Cursach, de Sa Coma Sequera (tots dos ja difunts). Segueix Toni Ginard, Lloveta, espòs de Antònia Barxa. A la segona filera, hi trobam na Maria Espinosa, avui esposa d'en Joan Obrador,

Claret. Miquel Torres, Sua i Maria Ginard, Fulla, esposa de Rafel "Xileno", difunts. Maria Magdalena Maria, avui esposa d'en Tomeu Martí, actual Jutge de Pau. Antonia Ginard, Fulla, dona de Miquel Torres, (Sua), també difunta. Rafel Ginard, Fulla i Margalida Sureda, Lloveta, la seva esposa, difunts. Segueix la nina Margalida Ginard, sostinguda per la seva mare na Maria Nadal, Barxa, esposa d'en Toni Lloveta. Tonina

Ginard, actual pagesa d'ets Olors devora el seu espòs, Sebastià Carrió. Segueix na Maria Sineva, esposa del germà major dels germans Llovetes, difunt. Toni Espinosa, "Xileno", pare dels germans Espinosa i espòs de Maria Fulla, també difunts. El darrer dret és en Rafel Ginard, Lloveta. Els dos acotats són: En Joan Lloveta, difunt i el seu fill Rafel, avui delegat de La Caixa de Capdepera.

ENDEVINETA de Pere Xim

Solució a la publicada:
Festes de Nadal

Són de tots les alegries
les volem molt resaltar
una estrella els guià,
ho diuen les profecies.

Els volien adorar
el Nostre gran Messies
molts regals varen dur ja
des de les Terres Divines.

El Gorans

PIRIS & ESTELRICH

TORNAREM EL DIA 29/I